

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

3 maart 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET WIJZIGING DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN

DECREET VRIJE NIEUWSGARING – TWEEDE LEZING

MONDELINGE VRAGEN

Inhoud

Nr. 29

Dinsdag 3 maart 1998

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
Teksten aangenomen door de commissie	
Indiening	4
In eerste lezing aangenomen artikelen	
Indiening	4
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Moties van aanbeveling	
Indiening	4
Moties	
Indiening	5
Voorontwerp van decreet	
Indiening	5
Voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG	
Indiening	5
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	7
Mededeling van het Rekenhof	
Indiening	7
Motie van een gemeente	
Indiening	7

Advies van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek	
Indiening	8
Jaarverslag	
Indiening	8
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	8
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	8
Mededeling van de voorzitter	8
Motie van orde	
Voorstel tot spoedbehandeling	9
Spreker : de heer André Denys	
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten – 833 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	9
Sprekers : de heer Ward Beysen, mevrouw Vera Dua, de heren Herman De Loor en Mark Van der Poorten en minister Leo Peeters	
Artikelsgewijze bespreking	11
Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen – 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 15	
Tweede lezing	14
Sprekers : de heren Dirk Van Mechelen, André Denys, Herman Suykerbuyk en Carl Decaluwé en minister Eric Van Rompuy	
Procedure	16
Sprekers : de heren Filip Dewinter, Herman Lauwers en Marc Olivier	
Voorstel van decreet van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen – 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 15	
Tweede lezing (Voortzetting)	17
Sprekers : de heren Dirk Van Mechelen, Carl Decaluwé, Jos Geysels en Kris Van Dijck, mevrouw Marijke Dillen, de heer André Denys, mevrouw Nelly Maes, de heer Tuur Van Wallendael en minister Eric Van Rompuy	
Regeling van de werkzaamheden	29
Bijlage	
Mondelinge vraag van de heer Chris Vandebroeke tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de overheveling van menswetenschappen van de Universiteit Antwerpen van Wilrijk naar de binnenstad	32
Mondelinge vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het afschaffen van voetwegen bij ruilverkavelingen	33
Mondelinge vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de indeling van verpakkingsmaterialen in rubrieken	36
Mondelinge vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de afspraken over de werkgeversbijdragen voor buitenschoolse kinderopvang	38

Mondelinge vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de problemen bij de comités bijzondere jeugdzorg in Limburg	40
Mondelinge vraag van de heer Carl Decaluwé tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over een meer doorzichtige berekeningswijze van de successierechten	42
Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de dioxine-uitstoot in de ferro- en non-ferro-sector	44
Mondelinge vraag van de heer Marc Olivier tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de afbraak zonder slopingsvergunning van waardevolle gebouwen als neveneffect van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten	46
Mondelinge vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overleg met de lokale overheden en de voorlichting van de burgers bij de uitvoering van wegenwerken door het Vlaams Gewest	48
Mondelinge vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de regeling van de terugbetaling van de gemaakte studiekosten voor het Fenix-project	49
Mondelinge vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de inzet van onderzoeksmiddelen in het bedrijfsleven	52
Mondelinge vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over hulp voor Zuid-Afrikaanse doven	
Mondelinge vraag van de heer Etienne De Groot tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de subsidie voor de ontwikkeling van de gebarentaal en gebarentaaltolkenopleiding in Zuid-Afrika	54
Mondelinge vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over een noodplan voor de opvang van daklozen bij extreem winterweer	56

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.37 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Leo Cannaerts : ambtsverplichtingen ;

Veerle Heeren, Frans Wymeersch : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgische-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Cyprus inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen en uitwisseling van brieven, ondertekend in Nicosia op 26 februari 1991
– 937 (1997-1998) – 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 23 juni 1993
– 938 (1997-1998) – 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Fran-

se Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de heffing van het Kijk- en Luistergeld op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest

– 951 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de heffing van het Kijk- en Luistergeld

– 952 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Jos Stassen en Jos Geysels houdende de erkenning en subsidiëring van lokale werkgelegenheidscentra
– 939 (1997-1998) – 1.
Verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.
- Voorstel van decreet van de heer Steve Stevaert houdende wijziging van het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen
– 940 (1997-1998) – 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.
- Voorstel van decreet van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heer Jos De Meyer houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de heffing op leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte
– 941 (1997-1998) – 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heren Leonard Quintelier en Bruno Tobback houdende wijzi-

Voorzitter

ging van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering

– 943 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Voorstel van decreet van de heren Louis Bril en Patrick Lachaert houdende de wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 wat de door overmacht vernielde gebouwen betreft

– 947 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

- Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling en een erkenningsregeling voor private bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling

– 950 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.

- Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen en mevrouw Sonja Becq houdende scheidingsbemiddeling

– 953 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Guy Swennen betreffende het optimaal inschakelen van de MST-PMS-centra bij de drugspreventie

– 930 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

- Voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Louis Bril, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, mevrouw Nelly Maes en de

heer Joachim Coens betreffende de programmatie van het werk van Vlaamse toondichters

– 946 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende het voorstel voor een richtlijn van het Europees parlement en de Raad met betrekking tot de wettelijke bescherming van biotechnologische uitvindingen

– 949 (1997-1998) – 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Freddy De Vilder over de hoorzitting over de implementatie van de resultaten van het eindrapport inzake de audit van Ernst & Young over Toerisme Vlaanderen
- Diagnose en verbeteringsvoorstellen
- 931 (1997-1998) – 1.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer André Kenzeler over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
- 833 (1997-1998) – 2.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Georges Beerden over het voorstel van resolutie van mevrouw Vera Dua c.s. betreffende de instelling van een certificaat voor duurzaam bosbeheer in het kader van het invoeren van een ecolabel voor hout
- 913 (1997-1998) – 2.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Herman

Voorzitter

- De Loor over het ontwerp van decreet houdende diverse beleidsbepalingen
– 890 (1997-1998) – 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door de heer Joachim Coens over het ontwerp van decreet houdende diverse beleidsbepalingen
– 890 (1997-1998) – 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over het ontwerp van decreet houdende diverse beleidsbepalingen
– 890 (1997-1998) – 5.
 - Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over het ontwerp van decreet houdende diverse beleidsbepalingen
– 890 (1997-1998) – 6.
 - Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Jacques Laverge over het ontwerp van decreet houdende diverse beleidsbepalingen
– 890 (1997-1998) – 7.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck over de hoorzitting over de VEV-nota “het onderwijsbeleid in Vlaanderen : onderwijs in de jaren negentig en het belang in de toekomst. De VEV-onderwijsvisie”
– 942 (1997-1998) – 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Jef Van Looy over de hoorzitting met de Vlaamse milieumaatschappij over de meetgegevens inzake nitraatverontreiniging van de oppervlaktewateren
– 945 (1997-1998) – 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door de heer Herman Suykerbuyk over de gedachtewisseling met de heer Stéphane Dion, minister van Intergouvernementele Aangelegenheden van Canada
– 948 (1997-1998) – 1.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Hugo Van Rompaey over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de Republiek van Zuid-Afrika inzake de samenwerking op het gebied van onderwijs, kunst, cultuur, wetenschap, technologie en sport, ondertekend in Pretoria op 28 oktober 1996
– 735 (1997-1998) – 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :
1) overeenkomst tot wijziging van de vierde ACS-EG Overeenkomst van Lomé en slotakte, ondertekend in Mauritius op 4 november 1995 ;
2) protocol bij de vierde ACS-EG-Overeenkomst van Lomé naar aanleiding van de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, ondertekend in Mauritius op 4 november 1995
– 773 (1997-1998) – 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Freddy De Vilder over het voorstel van resolutie betreffende een strategisch beleid voor de automobiel- en toeleveringsindustrie in Vlaanderen – hoorzittingen
– 739 (1997-1998) – 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Hugo Van Rompaey over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Euro-Mediterrane overeenkomst waarbij de associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en het koninkrijk Marokko anderzijds, bijlagen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, protocollen 1, 2, 3, 4 en 5, en slotakte, ondertekend in Brussel op 26 februari 1996
– 746 (1997-1998) – 2.
 - Verslag uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Robert Hotyat over de wijzigingen aan het reglement van orde van de Verenigde Commissies voor Samenwerking Vlaams Parlement- Parlement de la Communauté française
– 955 (1997-1998) – 1.
-

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende tekst, aangenomen door de commissie, werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de commissie over het ontwerp van decreet houdende diverse beleidsbepalingen
– 890 (1997-1998) – 8.

IN EERSTE LEZING AANGENOMEN ARTIKELN**Indiening**

De voorzitter : De volgende in eerste lezing aangenomen artikelen werden ingediend :

- In eerste lezing aangenomen artikelen over het voorstel van decreet houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen
– 82 (BZ 1995) – 14.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van de op 10 februari 1998 door de heer Etienne Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn over de toepassing van de taalwetgeving in de Vlaamse OCMW's
– 932 (1997-1998) – 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Ludo Sannen en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot besluit van de op 10 februari 1998 door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister

vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken over de werking en de noodzaak van de stichtingen ten voordele van het openbaar onderwijs of ten bate van de bursalen

– 933 (1997-1998) – 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwé, Joachim Coens en Michel Doomst tot besluit van de op 10 februari 1998 door de heer Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de staat van de Vlaamse wegen
– 934 (1997-1998) – 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Jan Penris tot besluit van de op 10 februari 1998 door de heer Carl Decaluwé in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de staat van de Vlaamse wegen
– 935 (1997-1998) – 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Jos Stassen tot besluit van de op 10 februari 1998 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de sociale onrust in de welzijns-, zorg- en sociaal-culturele sector
– 936 (1997-1998) – 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Ward Beysen, Jaak Gabriels en Patrick Lachaert tot besluit van de op 17 februari 1998 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de hindernissen voor de luchtvaart bij de luchthaven van Antwerpen
– 944 (1997-1998) – 1.

MOTIES VAN AANBEVELING**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van aanbeveling werden ingediend :

Voorzitter

- Motie van aanbeveling van de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq en de heer Bart Vandendriessche tot besluit van het op 19 februari 1998 in plenaire vergadering gehouden themadebat over armoede en sociale uitsluiting – 929 (1997-1998) – 2.
- Motie van aanbeveling van de heren Felix Strackx en Frans Wymeersch tot besluit van het op 19 februari 1998 in plenaire vergadering gehouden themadebat over armoede en sociale uitsluiting – 929 (1997-1998) – 3.
- Motie van aanbeveling van mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Johan Malcorps tot besluit van het op 19 februari 1998 in plenaire vergadering gehouden themadebat over armoede en sociale uitsluiting – 929 (1997-1998) – 4.
- Motie van aanbeveling van mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heer Julien Demeulenaere tot besluit van het op 19 februari 1998 in plenaire vergadering gehouden themadebat over armoede en sociale uitsluiting – 929 (1997-1998) – 5.

MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van de heren André Denys en Paul Van Grembergen betreffende een belangenconflict – 954 (1997-1998) – 1.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet betreffende onderwijs IX (VR 5/1997-1998).
- Voorontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie (VR 6/1997-1998).

VOORSTEL VAN NORMATIEVE RECHTS-HANDELING VAN DE EG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorstel van normatieve rechtshandeling van de EG werd ingediend :

- EU-wetgevingsvoorstel over “Communautair actieprogramma – Europees vrijwilligerswerk voor jongeren” (EG 4/1997-1998).

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

A. Adviezen van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen :

- advies met betrekking tot het bezwaarschrift van 21 oktober 1997 tegen het voornemen tot weigering van de afwijking van de blokkering van het aantal hartkatheterisatiediensten voor invasief onderzoek en van het aantal hartkatheterisatiediensten voor interventionele cardiologie, vanwege het Van Helmontziekenhuis te Vilvoorde (DOC 60/1997-1998).
- advies van 20 januari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 21 oktober 1997 tegen het voornemen tot weigering van de

Voorzitter

- afwijking van de blokkering van het aantal hartkatheterisatiediensten voor invasief onderzoek en van het aantal hartkatherisatiediensten voor interventionele cardiologie vanwege Vilvoorde, Van Helmontziekenhuis (DOC 70/1997-1998).
- advies van 3 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 16 december 1997 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van twee bedden binnen de in artikel 1, 5°, a) van het K.B. van 30 januari 1989 vermelde groep der volwassendiensten, vanwege Antwerpen, A.Z. Sint-Elisabeth (DOC 71/1997-1998).
 - advies van 3 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 16 december 1997 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning op 1 oktober 1997 van 6M- en 8D-bedden in Maria's Voorzienigheid, 5E-bedden in Sint-Maartenziekenhuis en 1E-bed in Sint-Niklaasziekenhuis, vanwege Kortrijk, Maria's voorzienigheid (DOC 72/1997-1998).
 - advies van 3 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 15 december 1997 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning 1E-bed, vanwege Aalst, O.L.-Vrouwziekenhuis (DOC 73/1997-1998).
 - advies van 3 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 15 december 1997 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van 13-M-bedden, sluiting van de materniteit, vanwege Oudenaarde, O.L. Vrouwziekenhuis (DOC 74/1997-1998).
 - advies van 3 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 16 december 1997 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning 3 E-bedden, vanwege Herentals, A.Z., Sint-Elisabeth (DOC 75/1997-1998).
 - advies van 3 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 1 december 1997 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van 9E-bedden, vanwege Menen, A.Z. Menen (DOC 76/1997-1998).
 - advies van 17 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 6 januari 1998 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van 3M-bedden en 5 bedden, vanwege Duffel, Sint Norbertusziekenhuis (DOC 82/1997-1998).
 - advies van 17 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 5 januari 1998 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning en sluiting van het ziekenhuis op 1 januari 1998, vanwege Wetteren, Emmanuëlziekenhuis (DOC 83/1997-1998).
 - advies van 17 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 5 januari 1998 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van 3E- en 4M-bedden op 1 oktober 1997, vanwege Mechelen, O.L. Vrouwziekenhuis (DOC 84/1997-1998).
 - advies van 17 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 6 januari 1998 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van 3 E-bedden op 1 oktober 1997, vanwege Antwerpen, Klinieken Noord-Antwerpen (DOC 85/1997-1998).
 - advies van 17 februari 1998 met betrekking tot het bezwaarschrift van 6 januari 1998 tegen het voornemen tot intrekking van erkenning van 5 E-bedden op 1 oktober 1997, vanwege Merksem, Jan Palfijnziekenhuis (DOC 86/1997-1998).
- B. Adviezen van de Vlaamse Mediaraad :
- advies van de Vlaamse Mediaraad over erkenning van een derde betaalomroepprogramma van de NV Canal Plus Televisie (98/01) (DOC 61/1997-1998).
 - advies van de Vlaamse Mediaraad over omroepprogramma "Het Weer Kanaal" (98/02) (DOC 62/1997-1998).
 - advies van de Vlaamse Mediaraad over erkenning als doelgroepomroep "Vlaamse Business Televisie" (98/03) (DOC 63/1997-1998).

Voorzitter

- advies van de Vlaamse Mediaraad over aanvraag vergunning TVD Radio Public (98/04) (DOC 64/1997-1998).
- advies van de Vlaamse Mediaraad over doorgeven van reeks nieuwe omroepprogramma's door TVD Radio Public (98/05) (DOC 65/1997-1998).

C. Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad :

- advies van 22 mei 1997 over Pilotstudie : “Case management in de Belgische ziekenhuizen”
- advies van 16 september 1997 omtrent “het convenantenbeleid in de sector van de C.G.G.'s”
- advies van 16 september 1997 over het ontwerp van Besluit van de Vlaamse regering houdende uitvoering van het decreet van 31 januari 1997 betreffende de integrale kwaliteitszorg
- advies van 16 september 1997 omtrent de kwaliteitsthema's
- advies van 16 december 1997 over de “krijtlijnen voor een preventieve Gezondheidszorg in Vlaanderen met bijzondere aandacht voor de rol van de huisarts”
- advies van 16 december 1997 “Naar een palliatieve zorgverlening in Vlaanderen”
- advies van 16 december 1998 over de “Versnelde procedure VGR”
- advies van 20 januari 1998 over “Gezondheidsdoelen die in prioritaire orde dienen te worden nagestreefd door lokale gezondheidsinitiatieven” (DOC 69/1997-1998).

D. Brieven :

- brief van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap betreffende de resolutie 871 van het Vlaams Parlement (DOC 67/1997-1998).
- brief van de Vlaamse Hogescholenraad betreffende de hervorming opleiding kinesitherapie (DOC 77/1997-1998).

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Mededeling van de Vlaamse regering betreffende de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vzw Koninklijk Ballet van Vlaanderen (DOC 66/1997-1998).
- Uitvoeringsstand van de begroting samen met de schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31.12.1997 (DOC 80/1997-1998).

MEDEDELING VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het Rekenhof werd ingediend :

- Brief van het Rekenhof betreffende de audit van het schuldbeheer van de Vlaamse overheid (DOC 68/1997-1998).

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie betreffende de toekenning van stemrecht aan EU-onderdanen en het dubbelbelastingverdrag met Nederland, goedgekeurd door de gemeenteraad op 29 januari 1998 (DOC 81/1997-1998).

ADVIES VAN HET RAADGEVEND COMITE VOOR BIO-ETHIEK**Indiening**

De voorzitter : Het volgend advies van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek werd ingediend :

- Advies met betrekking tot het probleem van de clandestiene bevallingen van moeders in nood-situatie en met betrekking tot de opportuniteit om deze problematiek wettelijk te regelen (DOC 78/1997-1998).

JAARVERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgend jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1997 van de Vlaamse Raad voor reclame en sponsoring op radio en televisie (DOC 79/1997-1998).

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend secretariaat :

- Arrest nr. 9/98 van 12 februari 1998 ;
- Arrest nr. 10/98 van 12 februari 1998 ;
- Arrest nr. 11/98 van 12 februari 1998 ;
- Arrest nr. 12/98 van 12 februari 1998 ;
- Arrest nr. 17/98 van 19 februari 1998 ;
- Arrest nr. 18/98 van 19 februari 1998 ;
- Arrest nr. 19/98 van 19 februari 1998 ;
- Arrest nr. 20/98 van 19 februari 1998 ;
- Arrest nr. 21/98 van 19 februari 1998.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Rolnummer 1280 ;
- Rolnummer 1262 ;
- Rolnummer 1260 ;
- Rolnummer 1162 en 1273 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1278 ;
- Rolnummers 1251, 1254, 1256, 1257 en 1258 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1166, 1173, 1174 en 1283 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1259 ;
- Rolnummer 1279 ;
- Rolnummer 1275 ;
- Rolnummer 1253 ;
- Rolnummer 1286 ;
- Rolnummer 1289 ;
- Rolnummer 1271 ;
- Rolnummer 1285 ;
- Rolnummer 1287 ;
- Rolnummer 1290.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Dames en heren, tijdens haar vergadering van woensdag 18 februari 1998 heeft de Deontologische Commissie besloten naast de 15 vaste leden ook 15 plaatsvervangers aan te wijzen.

Concreet betekent dit dat de fracties volgende plaatsvervangers moeten aanwijzen : de CVP-fractie : 5 plaatsvervangers ; de VLD-fractie : 3 plaatsvervangers ; de SP-fractie : 3 plaatsvervangers ; de VB-fractie : 2 plaatsvervangers ; de VU-fractie : 1 plaatsvervanger en de Agalev-fractie : 1 plaatsvervanger.

Mag ik de fractieleiders vragen de namen op het Uitgebreid Bureau van 9 maart 1998 mee te delen.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van het Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb bij motie van orde het woord gevraagd in verband met de motie van belangenconflict die ik samen met de heer Van Grembergen heb ingediend (Stuk 954). Ik vraag hierbij de spoedbehandeling van deze motie.

De voorzitter : We zullen ons daar morgen voor de stemmingen over uitspreken.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten – 833 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Kenzeler, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten houdt geen fundamentele wijzigingen in. Toch wil ik even stilstaan bij de opmerkingen die de VLD-fractie tijdens de bespreking in de commissie naar voren heeft gebracht.

De VLD staat vrij positief tegenover het opzet van het voorliggende ontwerp van decreet. Voor de

gemeentebesturen verduidelijkt het immers welke toezichtregels in de toekomst van toepassing zullen zijn, onder meer als gevolg van de mogelijkheid tot oprichting van autonome gemeentebedrijven. Dat vormde immers de aanleiding voor de wijziging van het decreet.

De VLD plaatst wel een aantal vraagtekens bij het nut van artikel 8. Daarin wordt bepaald dat dit decreet niet van toepassing is op de gemeentelijke autonome havenbedrijven. Momenteel maken net die gemeentelijke autonome havenbedrijven het voorwerp uit van de wijziging van dit decreet. Enigszins karikaturaal geschetst zou ik dus kunnen zeggen dat dit decreet er eigenlijk één zonder voorwerp is.

De minister heeft duidelijk gesteld dat het toezicht op de huidige twee autonome gemeentebedrijven in de havensector – Oostende en Antwerpen – zal worden geregeld via het aparte havendecreet. Het bedroeft me dan ook ten zeerste dat dit reeds zo lang aangekondigde nieuwe havendecreet steeds dieper in de lade terechtkomt. In een vorige zittingsperiode zijn we al eens aan dat havendecreet begonnen. De voorganger van de huidige minister heeft het echter in een lade opgeborgen. Ik durf stellen dat het daar ook tijdens deze zittingsperiode niet uit zal komen. Vandaar dat we ons zullen onthouden.

Daarnaast had ik graag de aandacht gevestigd op de problematiek van de democratische controle op de gemeentelijke VZW's, waarnaar verschillende parlementsleden zoals mevrouw Dua en de heren Van der Poorten en Vermeiren verwezen tijdens de besprekingen. De toezichthoudende overheid oefent op de gemeentelijke VZW's geen enkele vorm van toezicht uit, en kan dit zelfs niet doen. Dit is slechts mogelijk indien men lid is van de VZW. Door de wildgroei aan gemeentelijke VZW's kunnen we gerust gewagen van een democratisch deficit. De vraag rijst hoe men dit kan afbouwen.

Mijnheer de minister, ik weet wel dat dit vraagstuk omstandig wordt behandeld in de Commissie Bestuurlijke Organisatie. Ook hier vrees ik dat de trein der traagheid ons parten zal spelen. Volgens onze fractie zal het voorliggende ontwerp van decreet later onherroepelijk tot verdere wijzigingen leiden, nadat het vernoemde CBO-rapport in besluitten is gegoten. In de commissie zijn een aantal vage afspraken gemaakt, maar ik geloof niet dat die volstaan. Uiteindelijk moeten we sneller ingrijpen bij de controle van de gemeentelijke VZW's, in

Beysen

plaats van de resultaten van het CBO-rapport af te wachten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, omwille van deze twee redenen zal onze fractie zich morgen onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, ik wil van de gelegenheid gebruik maken om onze houding bij de stemming toe te lichten. De heer Beysen stelt terecht dat het een hallucinant ontwerp van decreet is. De enige structuren die onder de toepassing van dit decreet zouden vallen, met name de autonome havenbedrijven, worden er in artikel 8 uitgelicht. Dit is al een reden op zich voor onthouding.

Ik voel me ongerust. Ik heb het gevoel dat er achter de schermen allerlei zaken gebeuren waarvan de parlementsleden niets afweten. Het zou kunnen dat verschillende gemeenten van plan zijn om autonome gemeentebedrijven op te richten. We hebben deze vraag gesteld, maar kregen er geen afdoend antwoord op. Het lijkt erop dat men zich via dit decreet wil indekken, los van alle voorstellen en ideeën die in het CBO-rapport worden gelanceerd. We zullen dit zeer waakzaam volgen. We zouden zeer ontgoocheld zijn indien achter dit ontwerp van decreet een verborgen agenda zou schuilgaan.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit ontwerp van decreet is inderdaad niet wereldschokkend. Sinds de wet van 28 maart 1995 is het voor een gemeente mogelijk om een autonoom gemeentebedrijf met rechtspersoonlijkheid op te richten voor het beheer van activiteiten van industriële of commerciële aard. De bedoeling is om de gemeentebedrijven te voorzien van een soepel, doeltreffend en modern rechtskader. Tot voor deze wet bestond alleen de formule van intercommunale samenwerking, het gewone gemeentebedrijf – de zogenaamde regies – en de gemeentelijke VZW's waarnaar de heer Beysen zojuist verwees. Vele gemeenten nemen inderdaad hun toevlucht tot de VZW-structuur omwille van de aparte rechtspersoonlijkheid ervan, de soepele beheersmogelijkheid en de mogelijkheid tot participatie van de privé-sector. Het nadeel is evenwel dat de

gemeente nagenoeg geen controle heeft op de door de VZW uitgeoefende activiteiten.

Vanuit democratisch standpunt is het ook positief dat er met het ontstaan van het autonoom gemeentebedrijf een nieuwe structuur wordt gecreëerd, die over voldoende autonomie beschikt om soepel, commercieel en concurrentieel te werken, en waarop de gemeente toch enig toezicht kan uitoefenen. De raad van bestuur bestaat immers voor het grootste deel uit gemeenteraadsleden. De gemeenteraad kan het verslag vragen van de activiteiten van het gemeentebedrijf, en daarnaast is er een financieel toezicht via het college van commissarissen, dat gedeeltelijk uit gemeenteraadsleden bestaat.

Met dit decreet wordt ook het toezicht door de hogere overheid geregeld. Daarbij moet uiteraard ook rekening worden gehouden met het principe dat een autonoom gemeentebedrijf precies werd gecreëerd om soepeler en doeltreffender te kunnen werken dan andere structuren, zoals bijvoorbeeld het gewoon gemeentebedrijf of de regie.

Met het huidig ontwerp tot wijziging van het toezichtsdecreet wordt een zo minimaal mogelijk toezicht ingevoerd. Concreet betekent dit : de invoering van een goedkeuringstoezicht op de oprichting van autonome gemeentebedrijven ; algemeen toezicht op beslissingen van de raad van bestuur ; en geen toezicht op beslissingen van het directiecomité. Het toezicht is dus beperkt tot de strategische beslissingen. Het dagelijks bestuur valt er niet onder.

Verder wordt in een drastische inkorting voorzien van de toezichtstermijnen die normaal gelden voor beslissingen van een gemeentelijke overheid, zoals de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen. Ten slotte wordt het provinciaal niveau weggelaten als tussenstap in de toezichtsprocedure.

Het is positief dat het toezicht hiermee daadwerkelijk wordt vereenvoudigd. Door dat toezicht minimaal te houden wordt aan het autonoom gemeentebedrijf immers de mogelijkheid gelaten om commercieel te zijn en zich concurrentieel op te stellen tegenover de privé-sector. Omwille van deze soepelheid zal de SP dit ontwerp goedkeuren. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Het merendeel van de sprekers heeft elementen aangehaald die ook al in de commissievergaderingen aan bod kwamen. Het gaat hier inderdaad om een technische aanpassing als gevolg van een wijziging van de gemeentewet, waardoor autonome gemeentebedrijven met rechtspersoonlijkheid kunnen worden opgericht.

Onze fractie staat erachter dat het toezicht wordt versoepeld. Dit is het voordeel van het decreet. De gemeenten worden naar onze mening al voldoende op de vingers gekeken en ze worden door de druk van de Vlaamse en federale regelgeving in een steeds nauwer keurslijf gedwongen. Elke maatregel om dat te verminderen kan rekenen op de instemming van onze fractie.

Dit ontwerp van decreet is ook een aanleiding om even dieper in te gaan op de reden waarom gemeenten steeds vaker een beroep wensen te doen op instrumenten zoals het gemeentebedrijf of een VZW. Dat komt blijkbaar omdat er bij de lokale besturen een grote behoefte bestaat om op een soepele manier te kunnen inspelen op hedendaagse noden en te kunnen beschikken over aangepaste werkmethoden. Dat is een opdracht voor de regering en het parlement.

Zoals hier al eerder is aangestipt, moeten we er anderzijds over waken dat het democratisch controlerecht van de gemeenteraadsleden niet al te veel wordt ondergraven. Deze instrumenten moeten wel toelaten om soepeler te werken – wat absoluut noodzakelijk is -, maar ze moeten er tegelijk ook voor zorgen dat het zicht van de gemeenteraadsleden op het doen en laten van de lokale uitvoerende macht verbetert. Anders mag er terecht worden gevreesd dat dit zicht niet altijd gewaarborgd blijft. Ik dring er bij de minister op aan om maatregelen uit te werken om het democratische deficit dat via dergelijke technieken kan ontstaan, te vermijden en onmogelijk te maken. Het moet mogelijk zijn een manier te vinden om het soepel werken en een controle door de gemeenteraad te verzoenen. Deze harmonie moeten we zoveel mogelijk nastreven.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit ontwerp van decreet kwam er na de aanpassing van de gemeentewet voor de gewone gemeentebedrijven en de invoering van de autonome gemeentebedrijven. Om een volledige overeenstemming te verkrijgen tussen de nieuwe bepalingen van de gemeentewet en de regelgeving

inzake het toezicht, was deze aanpassing noodzakelijk.

Mevrouw Dua, u moet daar echt geen verborgen agenda achter zoeken. Ik begrijp dat u nauwkeurig wilt toekijken, en dat is u ook gegund. Als men echter een aantal autonome gemeentebedrijven wil tot stand brengen, is het van belang de spelregels te kennen en te weten wat omwille van het toezicht zal worden gevraagd. Dat is de uitdrukkelijke bedoeling van dit ontwerp van decreet.

We hebben ervoor gekozen om de regeling van het toezicht op de havens buiten dit decreet te houden. Het was een globale wens om binnen het havendecreet een specifieke toezichtsregeling uit te werken. Het behoort ook niet tot de bevoegdheid van deze minister om daar rechtstreeks op toe te zien.

Dit ontwerp van decreet zorgt – zoals een paar collega's vermeldden – voor een vereenvoudiging van het toezicht. Daar is zeer veel vraag naar, wat ik goed begrijp. Waar mogelijk moeten we tot een vereenvoudiging van het toezicht op de regelgeving proberen te komen. Dit is daar een voorbeeld van.

We hebben dit bekeken vanuit een globale toekomstbenadering. Bij het tot stand brengen van een aantal autonome bedrijven, rijst de vraag naar de te respecteren regels : wat moet worden nageleefd en hoe moet dat gebeuren ? Ik ben het volledig eens met de bekommernis van de heer Van der Poorten : enerzijds moet een vereenvoudiging tot stand worden gebracht, anderzijds moet een democratisch deficit worden vermeden. Dit is precies een van de uitdagingen – de heer Beysen heeft er naar verwezen – vervat in de discussie van het CBO-rapport. We proberen vooral dat democratisch deficit te vermijden. Binnenkort kunnen we de verdere discussie daarover voeren. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Voorzitter

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het opschrift van hoofdstuk IV van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, wordt vervangen door het volgende opschrift :

"Gemeentebedrijven en autonome gemeentebedrijven".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In artikel 23, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "van industriële of commerciële aard" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In hoofdstuk IV van hetzelfde decreet wordt een artikel 27bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 27bis

De besluiten van de gemeenteraad waarbij autonome gemeentebedrijven worden opgericht en de besluiten van de raad van bestuur van het autonome gemeentebedrijf tot vaststelling van de statuten en van de bijlagen die er integraal deel van uitmaken, evenals van alle latere wijzigingen hieraan, worden binnen een termijn van twintig dagen gerekend vanaf de dag volgend op het treffen ervan, naar de regering en naar de bestendige deputatie verstuurd.

Die besluiten zijn onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de regering.

Bij ontstentenis van het versturen van haar advies naar de regering binnen een termijn van vijftig dagen, gerekend vanaf de dag na het binnenkomen van de in het eerste lid bedoelde gemeenteraadsbesluiten, de statuten, de wijzigingen van de statuten en de eventuele bijlagen op het provinciale gouvernement, wordt de bestendige deputatie geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

De regering spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van de bedoelde besluiten bij de regering. Indien binnen deze termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de regering geacht haar goedkeuring te hebben verleend."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De artikelen 28 tot 33 van hoofdstuk V van hetzelfde decreet worden ondergebracht onder een afdeling 1 met het volgende opschrift :

"Afdeling 1

Besluiten van de gemeenteraad, van het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester".

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 30, § 1, van hetzelfde decreet worden na het woord "gemeenteoverheid", de woorden ", bedoeld in deze afdeling," toegevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt een afdeling 2 ingevoegd, die luidt als volgt :

"Afdeling 2

Besluiten van de raad van bestuur van het autonome gemeentebedrijf.

Voorzitter

Artikel 33bis

Van de besluiten van de raad van bestuur van het autonome gemeentebedrijf wordt onverwijld na het treffen ervan, een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden aan de regering verstuurd.

Artikel 33ter

De regering kan bij gemotiveerd besluit het besluit vernietigen, waarbij de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf de wet schendt of het algemeen belang schaadt.

De besluiten bedoeld in het eerste lid zijn niet langer vatbaar voor vernietiging door de regering indien deze haar beslissing niet heeft genomen en naar het autonome gemeentebedrijf verstuurd binnen een termijn van vijftien dagen, ingaande de dag volgend op het versturen van de in artikel 33bis bedoelde lijst, waarop zij zijn vermeld.

Deze termijn wordt gestuit door de verzending van een ter post aangetekende brief waarbij de regering het dossier betreffende een bepaald besluit bij het autonome gemeentebedrijf opvraagt.

Een door de regering opgevraagd besluit is niet langer vatbaar voor vernietiging door de regering na het verstrijken van een termijn van dertig dagen, waarbinnen de regering haar besluit naar autonome gemeentebedrijf moet versturen, ingaande de dag volgend op de ontvangst van het bij aangetekende zending toegestuurde of tegen ontvangstbewijs afgegeven dossier.

Artikel 33quater

Onverminderd haar rechtstreekse vernietigingsbevoegdheid, kan de Vlaamse regering bij gemotiveerd besluit en binnen de termijnen bepaald in het artikel 33ter, lid 2 en 4, de uitvoering schorsen van het besluit, waarbij de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf de wet schendt of het algemeen belang schaadt.

De raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf kan het geschorst besluit intrekken en geeft daarvan kennis aan de regering.

Hij kan een geschorst besluit gemotiveerd rechtvaardigen binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het versturen van het schorsingsbesluit van de regering naar het autonome gemeentebedrijf en stuurt dit rechtvaardigingsbesluit op straffe van nietigheid van het geschorst besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de regering.

Ingeval van rechtvaardiging kan de regering bij gemotiveerd besluit het geschorst besluit waarbij de raad van bestuur van het autonome gemeentebedrijf de wet schendt of het algemeen belang schaadt vernietigen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het inkomen van het rechtvaardigingsbesluit.

Het vernietigingsbesluit wordt uiterlijk de laatste dag van die termijn van dertig dagen naar het autonome gemeentebedrijf verstuurd. Indien de regering de termijn voor vernietiging laat verstrijken, is de schorsing ambtshalve opgeheven.

Artikel 33quinquies

Voor de toepassing van de artikelen 33ter en 33quater gelden als strijdig met het algemeen belang, de besluiten die strijdig zijn met de beginselen van een behoorlijk en goed bestuur of die strijdig zijn met het algemeen beleid of met de belangen van de hogere overheid."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De bepalingen van dit decreet zijn niet van toepassing op de gemeentelijke autonome havenbedrijven.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen

– 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 15

Tweede lezing

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de tweede lezing van de artikelen 2, 3, 4 en 7 van het voorstel van decreet van de heren Van Wallendael en Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, mag ik nu een vraag stellen met betrekking tot de procedure ?

De voorzitter : Dat mag u.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, tijdens de behandeling van dit voorstel van decreet tijdens de plenaire zitting werden we geconfronteerd met een aantal amendementen van de regering die er uiteindelijk toe hebben geleid dat de VLD-fractie een tweede lezing heeft aangevraagd om te kijken welke impact deze amendementen van de regering op dit voorstel van decreet zouden hebben.

We hebben ondertussen de kans gekregen dit nader te onderzoeken en werden daarbij geholpen door de omroepen zelf die ons attent hebben gemaakt op de verstrekkende gevolgen van de amendementen die tijdens de plenaire zitting zijn aangenomen op voorstel van de Vlaamse regering. Het is vanuit dit oogpunt dat de VLD een amendement heeft ingediend waarbij zij aan de hand van een nieuw amendement wil proberen een bijzonder nefast gevolg van het door de regering ingediende amendement gedeeltelijk bij te schaven.

Ik begrijp uiteraard wel dat we stricto sensu, volgens het reglement, geen nieuwe amendementen kunnen indienen, maar toch stel ik me de vraag of we – uitgaande van het eenkamerstelsel waarmee we in Vlaanderen geconfronteerd worden – deze tweede lezing niet zouden moeten beschouwen als een soort van reflectieperiode binnen dewelke we kunnen nagaan of het amendement, dat de regering tijdens de vorige zitting ter stemming heeft voorgelegd, niet van die aard is dat het de impact

van het decreet op een bijna nefaste manier verruimt.

Mijn concrete vraag aan u, mijnheer de voorzitter, is dan ook of het amendement dat ik namens de fractie heb ingediend, niet ontvankelijk verklaard zou kunnen worden.

De voorzitter : Artikel 65, punt 1, b, tweede paragraaf van ons Reglement zegt, ik citeer : 'Bij tweede lezing wordt alleen artikelsgewijs beraadslaagd en gestemd over de verworpen artikelen of aangenomen amendementen en de uit die verwerping of aanneming voortvloeiende nieuwe amendementen die tot doel hebben de tekst naar de vorm en de onderlinge samenhang van de artikelen te verbeteren, met uitsluiting van alle andere nieuwe elementen'. Einde citaat.

Dit kent mij een zeker appreciatierecht toe, maar ik wens het volgende te doen. Als u het niet als dusdanig interpreteert dat dit een vormverbetering inhoudt, maar dat het een inhoudelijk dossierelement betreft, voortvloeiend uit amendementen en artikels die aangenomen zijn, dan kan ik dit amendement wel ter bespreking voorleggen. Dit betekent dus dat ik het in feite als ontvankelijk beschouw, trouwens ook omdat het in relatie staat met een amendement van de Vlaamse regering op artikel 2.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik denk dat uw interpretatie juist is, want wat de heer Van Mechelen in zijn amendement voorstelt, kan men in feite ook beschouwen als een middel tot verbetering van de onderlinge samenhang van de tekst. Wat de heer Van Mechelen voorstelt, slaat terug op een ander artikel, maar dat vind ik hier nu niet onmiddellijk terug.

De voorzitter : Ik neem dus aan dat we kunnen zeggen dat het hier niet om de vorm te doen is, maar dat de onderlinge samenhang erdoor zou kunnen worden verbeterd.

Het gaat over een amendement op artikel 8. Stricto sensu mogen hier enkel de artikelen 2, 3, 4 en 7 worden behandeld. Dat zijn de amendementen die werden rondgedeeld, maar de heer Van Mechelen dient nu een amendement in op artikel 8 dat in feite reeds aangenomen is en dus niet voor een tweede lezing vatbaar.

Ik vraag dan ook, ten eerste, dat we van deze interpretatie geen precedent zouden maken en, ten

Voorzitter

tweede, dat, aangezien een en ander werd gemotiveerd vanuit een verlangen een zekere coherentie in het decreet te brengen, er toch een korte discussie zou worden gehouden over artikel 8, aangezien de relatie met het geamendeerde artikel twee.

Wat de verdere procedure betreft, durf ik aan te nemen dat het de sprekers wel toegelaten is om al hun amendementen in één keer te komen uitlegen en niet artikel per artikel.

Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik zou graag de tekst van deze amendementen krijgen.

De voorzitter : Ik moet eerst een oordeel vellen over de ontvankelijkheid ervan. Indien het ontvankelijk is, zal de tekst van het amendement op artikel 8 worden rondgedeeld.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp u en ik ben het met u eens dat u een appreciatie heeft, maar het gaat te ver als u ons vraagt dit niet als een precedent te beschouwen. Wat hier gebeurt, gebeurt. Indien u beslist dat dit recht bestaat – en ik vind dit terecht – dan scheidt dit ook het precedent dat u van dit recht gebruik maakt.

De voorzitter : Ik heb dit gezegd omdat er volgens mij coherentie bestaat tussen artikel 8 en de andere artikels. Dit is niet in tegenspraak met het Reglement. Door de wijziging van artikel 2 kan dit amendement – al of niet beter – de coherentieproblematiek stellen en dus oordeel ik dat dit ontvankelijk is.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over dit voorstel van decreet werd reeds zeer veel gezegd. We kunnen misschien wel spreken van een soort processie van Echternach. Ik wil toch nogmaals kort herhalen waarom wij dit decreet, dat reeds artikelsgewijs werd gestemd tijdens een vorige plenaire zitting, in zijn huidige vorm wensen te behouden.

Het is waarschijnlijk goed u eraan te herinneren wat het doel van dit decreet is. We willen ermee verzekeren dat de op het Vlaamse publiek gerichte

omroepen op een behoorlijke wijze informatie kunnen brengen over gebeurtenissen van algemeen belang.

Mijnheer Denys, het is voor de CVP-fractie van geen enkel belang of de gebeurtenis of het evenement plaatsvindt in China, Zoetenaai of in Zulte. Indien een Vlaamse omroep er echter exclusiviteitsrechten over afsluit, betekent dit dat het betrokken evenement bijzonder belangrijk is voor de Vlaamse bevolking.

De Raad van State stelt uitdrukkelijk dat uit artikel 127, paragraaf 2 van de Grondwet inzake de territoriale bevoegdheid van de gemeenschappen niet volgt dat de Vlaamse Gemeenschap alleen verplichtingen zou kunnen opleggen over evenementen die plaatsvinden op het grondgebied waarvoor zij is bevoegd. Het aanknopingspunt is de discussie die we de vorige keer voerden met de VLD-fractie en straks opnieuw zullen voeren : het gaat hier over de omroepen en niet over de plaats van het evenement.

Mijnheer Denys, om onze redenering juridisch te onderbouwen, verwijs ik eveneens naar artikel 3bis van de Europese TV-richtlijn. In dit artikel is sprake van nationale en niet-nationale evenementen en wordt duidelijk gesteld dat evenementen zowel kunnen plaatsvinden op het grondgebied van de betrokken lidstaat als daarbuiten. Europa volgt dus net dezelfde redenering als de Raad van State.

Naast de juridische benadering wil de CVP-fractie ook aan de hand van een beleidsbeoordeling pleiten voor het behoud van het artikelsgewijze gestemde voorstel van decreet. We kiezen voor de maximalisering. Als een Vlaamse oproep ergens ter wereld een exclusiviteitscontract afsluit, dan moeten ook de andere Vlaamse omroepen hiervan een kort bericht geven, opdat zoveel mogelijk Vlamingen worden bereikt.

De kritiek van de heer De Graeve hierop luidt dat de omroepen niet langer geneigd zullen zijn exclusiviteitscontracten af te sluiten indien de secundaire omroep meteen na de rechtstreekse uitzendingen een korte berichtgeving kan verzorgen. Volgens hem trekken deze live-uitzendingen minder kijkers aan dan de uitzendingen in prime-time, waardoor de zware investering niet echt loont. De heer De Graeve schreef dit in een brief aan de leden van de commissie voor Media van dit parlement. Hij vermeldde ook dat hij dergelijke investeringen niet meer in overweging zal nemen.

Decaluwé

Ik heb de cijfergegevens over de bestaande contracten eens opgevraagd. De Ronde van Frankrijk kostte 27 miljoen frank voor 21 tot 22 dagen. Het Europees kampioenschap judo kostte 1,2 miljoen frank. Roland Garros kostte 5,17 miljoen frank voor vijf dagen live-uitzendingen, en het wereldkampioenschap zwemmen in Perth 2,2 miljoen frank. Het aandeel van de rechten moet hierin duidelijk worden omschreven. Ik wil benadrukken dat meer dan de helft van de kosten die de VRT nu maakt, zal kunnen worden gerecupereerd dankzij dit decreet. Men zal de technische kosten van de korte berichtgeving immers kunnen recupereren, net als een gedeelte van de uitzendrechten in actualiteitenmagazines. Men kan trouwens een deel van de programmering zelf organiseren.

De heer De Graeve heeft gezegd dat de openbare omroep geen exclusiviteitscontracten meer zal afsluiten. Wanneer de openbare omroep dat niet doet, zullen de commerciële omroepen dat wel doen. Wie deze contracten afsluit, speelt voor mij als Vlaams volksvertegenwoordiger geen rol. Het belangrijkste is dat de kijker de evenementen gratis kan bekijken. Ik wil ook verwijzen naar de decretale opdracht die we aan de VRT hebben gegeven : de openbare omroep moet bijzondere aandacht besteden aan sport.

Verder weet ik dat sommige organisatoren of rechtenbureaus de rechthouder het verbod opleggen om rechten in sublicentie door te verkopen. Die organisatoren handelen in strijd met de Europese wetgeving, en moeten zich onderwerpen aan de wetgeving die op democratische wijze totstandkwam. Ik durf dit echter niet te veralgemenen. Ik hoor dat de heer Ecclestone van Formule 1 zelf beelden doorstuurt naar andere omroepen. Andere organisatoren doen dat niet.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor de CVP-fractie was de tweede lezing eigenlijk bezigheidstherapie. Dit decreet moet niet louter worden beoordeeld volgens de situatie van vandaag, maar ook met het oog op de toekomst. Het was niet onze bedoeling een wetgeving te maken in functie van bepaalde belangen, maar wel om de belangen van de kijker te vrijwaren. We zullen dit decreet zoals daarover in de vorige plenaire vergadering artikelsgewijze werd gestemd, morgen ongewijzigd goedkeuren. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

PROCEDURE

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Ik wil mijn ongenoegen uiten over het feit dat men het nodig vindt om commissievergaderingen met stemmingen tegelijkertijd met een plenaire vergadering, te laten plaatsvinden en dit ondanks de gemaakte afspraken in het Bureau. De commissie voor Welzijn en Gezondheid is net afgelopen, waardoor ik niet kon tussenbeide komen bij het decreet over bestuurlijke aangelegenheden. Als lid van de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden had ik dat nochtans graag gedaan.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : De heer Dewinter heeft formeel gelijk, maar het tegelijkertijd afleggen van een stemverklaring van bijna een uur met de bewuste bedoeling die commissievergadering te rekken, noem ik dan wel een spelletje spelen.

De heer Filip Dewinter : Mag men geen debat meer voeren ?

De heer Herman Lauwers : Neen, de debatten waren al gevoerd. Er was enkel nog ruimte voor stemverklaringen. Daar hebt u dan ook gedurende een uur gebruik van gemaakt, enkel maar om hier te kunnen zeggen dat de commissievergadering in het vaarwater van de plenaire vergadering komt. U hebt formeel gelijk, maar in het Reglement zou moeten worden opgenomen dat stemverklaringen beperkt moeten zijn in duur.

De voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer Marc Olivier : De werkzaamheden van de betrokken commissie konden in normale omstandigheden en conform het Reglement verlopen. De commissie is om 14.10 uur begonnen. Op de agenda stonden alleen stemmingen. De heer Dewinter heeft op het einde nog het woord gevraagd, en heeft erg lang gepraat. Dat is zijn goed recht, maar dan moet hij hier niet beweren dat gemaakte afspraken niet zijn nagekomen. In normale omstandigheden kon de commissie, stemmingen inclusief, volledig beëindigd zijn vóór 14.30 uur.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Er werd gestemd over 44 artikelen en meer dan 60 amendementen. We zijn gestart om 14.10 uur. Uiteraard is het later geworden dan 14.30 uur, wat nogal logisch is. Als ik u zo

Dewinter

bezig hoor, is een debat blijkbaar niet meer mogelijk. De afspraken moeten worden nageleefd. Er was afgesproken dat er geen commissievergaderingen zijn op dagen van plenaire vergaderingen. Als een commissie om 14.00 uur begint en de plenaire vergadering om 14.30 uur, dan wéét men gewoon dat die twee elkaar zullen overlappen.

De heer Marc Olivier : Indien de heer Dewinter het Reglement had gerespecteerd, dan zou de commissie op tijd begonnen zijn. Hij heeft van alles ondernomen om de commissie te vertragen.

De voorzitter : We hebben akte genomen van de twee standpunten.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen

– 82 (BZ 1995) – Nrs. 1 tot 15

Tweede lezing (Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de tweede lezing van de artikelen 2, 3, 4 en 7 van het voorstel van decreet van de heren Van Wallendael en Decaluwé c.s. houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de VLD wil naar aanleiding van deze tweede lezing een amendement indienen. We willen daarmee proberen de nefaste gevolgen van dit voorstel van decreet recht te trekken.

Tijdens de eerste lezing heeft dit parlement op voorstel van de Vlaamse regering een amendement aangenomen dat in artikel 2, punt 4 de definitie van evenement wijzigt. In het initiële voorstel dat werd aangenomen door de commissie voor Media, stond : 'Een evenement is een voor het publiek

toegankelijke gebeurtenis die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-hoofdstad, voor zover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-hoofdstad wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.' Door het amendement van de Vlaamse regering werd deze territorialiteitsbeperking geschrapt. Dit betekent dat de vrije nieuwsgaring nu van toepassing is op alle evenementen waarop door een Vlaamse omroep exclusiviteitsrechten zijn verworven.

U hebt net als ik een fax ontvangen van de VRT – tot nader order nog altijd de omroep van dit parlement – waarin gedelegeerd bestuurder De Graeve omstandig, maar duidelijk uitlegt dat de huidige tekst van het decreet bijzonder verstrekkende gevolgen kan hebben. Ik citeer : 'De investeringen in deze evenementen – de heer De Graeve verwijst naar de Ronde van Frankrijk, de Ronde van Italië, het wereldkampioenschap zwemmen en dergelijke – moeten de omroepen kunnen valoriseren, zo niet hoeven ze dergelijke investeringen niet eens meer te overwegen.' De heer De Graeve zegt in zijn fax dat deze tekst de openbare omroep verhindert verder te investeren in deze evenementen.

Mijnheer Decaluwé, u vindt deze tweede lezing een maat voor niets. Ik betreur dat. Het is jammer dat de heer Suykerbuyk hier niet meer is. Ik herinner me hem als een vurig verdediger van een soort reflectiesysteem voor ons eenkamersysteem, zodat ons werk kan worden beschouwd en beoordeeld. Zowel de openbare als de commerciële omroep waarschuwen ons dat deze tekst zijn doel voorbij schiet. Mijnheer Decaluwé, u stelde in uw inleidende uiteenzetting dat de CVP opkomt voor en zich laat leiden door het belang van de kijker. Ik wil het commissiedebat niet herhalen. Maar dit voorstel van decreet mag er hoe dan ook niet toe leiden dat het belang van de kijker wordt geschaad omdat een bepaald evenement helemaal niet meer in Vlaanderen kan worden georganiseerd en dus ook niet meer kan worden uitgezonden, of dat het evenement devalueert doordat de financiering in het gedrang komt.

Ik wens geen achterhoedegevecht aan te gaan. De VLD heeft duidelijk gesteld dat dit decreet onaanvaardbaar is. Ik wil enkel een beroep doen op uw gezond verstand : aanvaard het amendement dat door de openbare omroep werd gesuggereerd. Daarin staat dat een secundaire omroep zijn korte berichtgeving van een evenement pas mag uitzenden nadat de houder van het exclusiviteitsrecht dit

Van Mechelen

evenement al in een journal of actualiteitenmagazine heeft verslagen.

Ik illustreer dit voorstel met een praktijkvoorbeeld. Als de Ronde van Frankrijk in de namiddag tussen 2 en 5 uur rechtstreeks wordt uitgezonden door de openbare omroep, mag de secundaire omroep – in casu de commerciële zender – dit evenement enkel verslaan nadat de openbare omroep ook in zijn journal of in Sportweekend er verslag over heeft uitgebracht. De reden waarom men deze beperking wil opnemen, is om te vermijden dat de secundaire omroep de verslaggeving kan verzorgen in de vooravond, bijvoorbeeld tijdens haar nieuwsbulletin van 7 uur.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Van Mechelen, die redenering verwondert me enigszins. U of de heer Denys bent vorige keer fel van leer getrokken tegen de problematiek van het eerste-uitzendrecht. Als men zelf geen exclusiviteitshouder is, beschikt men bij korte berichtgeving hoe dan ook over het uitzendrecht. U hebt dit aangetoond met een aantal voorbeelden. Bij programmering en tegenprogrammering zou men ertoe kunnen komen dat de VRT voetbalbeelden pas rond middernacht kan uitzenden.

In verband met dit amendement zal ik dezelfde redenering volgen. Als voorbeeld neem ik een rit van de Ronde van Frankrijk die om 15.30 uur eindigt. De VRT, die de rechtstreekse verslaggeving verzorgt, geeft ook beelden achteraan het nieuws van 8 uur. Volgens uw redenering kan VTM de beelden pas tonen rond middernacht. Dat is niet de bedoeling. Wij willen dat net nadat de exclusiviteitshouder de beelden heeft uitgezonden, andere zenders drie minuten van het evenement kunnen tonen.

U beweert nu het tegengestelde van wat u tijdens de vorige plenaire vergadering hebt gezegd.

De heer Dirk Van Mechelen : Dat is niet waar. We hebben twee verschillende logica's. De VLD heeft steeds gezegd dat korte berichtgeving thuishoort in nieuwsprogramma's. Dit decreet kan niet meer fundamenteel worden gewijzigd. We kunnen enkel de nefaste gevolgen trachten bij te sturen. Het voorstel regelt de korte berichtgeving voor nieuwsprogramma's en actualiteitenmagazines. Het nu voorliggende decreet proberen we via dit amendement enkel bij te sturen zodat de openbare omroep

de mogelijkheid heeft om dergelijke evenementen te verslaan.

U stelt dat indien de openbare omroep iets niet uitzendt, het commerciële net hier wel voor zal instaan. Ik besluit met de vaststelling dat u de belangen van de kijker schaadt, want geen enkele oproep zal nog in de mogelijkheid verkeren om exclusieve rechten te verwerven. De omroepen zullen ertoe verplicht worden deze rechten onmiddellijk af te staan aan secundaire omroepen.

De VLD-fractie stelt dus voor dit amendement in overweging te nemen. Dat amendement wil de kansen vrijwaren van Vlaamse omroepen om exclusieve uitzendrechten te verwerven op buitenlandse evenementen, die kostelijk zijn. In het ene geval heeft de openbare omroep de uitzendrechten, in het andere geval is het de commerciële omroep. De openbare omroep heeft die rechten voor de Ronde van Frankrijk, de commerciële omroep voor Wimbledon en de Formule-1-wedstrijden. We nemen dus de belangen van alle omroepen ter harte. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het voorstel van decreet heeft de bedoeling het principe van de vrije nieuwsgaring in bescherming te nemen tegen bepaalde ontwikkelingen inzake exclusiviteitsrechten in de mediasector.

Op het eerste gezicht ben ik niet afkerig van dit amendement, maar als men goed nadenkt, is dat niet meer het geval. Het gaat in wezen om een bijkomende veiligheidsmaatregel voor het exclusiviteitsprincipe.

De heer Dirk Van Mechelen : Het gaat hier om het exclusiviteitsprincipe in tijd.

De heer Jos Geysels : Inderdaad. Exclusiviteitsrechten met betrekking tot onderwerpen die rechtstreeks worden uitgezonden krijgen nu een dubbele bescherming. Er is immers een exclusiviteitsrecht op de rechtstreekse uitzending, maar ook een exclusiviteitsrecht op de uitzending tijdens het eerstvolgende journal of het actualiteitenprogramma. Dat staat haaks op de bedoeling van de indieners van dit decreet. Dat staat bovendien haaks op een aantal opmerkingen die u zelf hebt geformuleerd naar aanleiding van de voorstelling van uw eigen voorstel, namelijk Stuk 118, artikel 3.

Geysels

Er is ook nog een derde bezwaar, van legistische aard. Stel dat we dit amendement aanvaarden op artikel 8, dan moeten we ook artikel 9 wijzigen. Dat zou ons wellicht verplichten een derde lezing te organiseren. Dat laatste is waarschijnlijk niet uw bedoeling. Ik heb echter vooral inhoudelijke bezwaren. Men treft voor de exclusiviteitshouder een bijkomende veiligheidsmaatregel.

Ik ga dus niet akkoord met de opmerking van de mensen van de openbare omroep over het voetbalcontract, en met het door hen gesuggereerde amendement. Ze stelden immers dat er problemen zouden rijzen omdat ze de beelden over de voetbalwedstrijden van zondagmiddag pas zondagavond heel laat zouden kunnen uitzenden. Het valt niet uit te sluiten dat in de toekomst het voetbalcontract de mogelijkheid biedt om rechtstreekse uitzendingen te verzorgen. In dat geval zou het amendement dat door de VRT zelf wordt gesuggereerd de openbare omroep diep in het vlees snijden. Ik denk dat de VRT zich vergist.

Hoe dan ook leidt uw amendement ertoe dat op de exclusiviteitsrechten een dubbele grendel wordt geplaatst. Dat laatste was niet de bedoeling van de meeste verdedigers van de vrije nieuwsgaring.

De heer Dirk Van Mechelen : In dit parlement was men het er unaniem over eens om vrije nieuwsgaring, onder de vorm van korte berichtgeving, veilig te stellen. We stellen echter vast dat de Vlaamse omroepen er ons voor waarschuwen dat het voorstel van decreet er wellicht toe zal leiden dat ze niet meer in staat zullen zijn om exclusieve rechten te verwerven. Daardoor zal er ook voor de secundaire omroepen geen sprake meer zijn van uitzendrechten voor secundaire omroepen. Er zal dus uiteindelijk niet meer worden bericht over dat soort van evenementen.

Op basis van deze vaststelling vragen we ons af of niet in een bijkomende bescherming moet worden voorzien voor de exclusiviteitshouder. Dat moet ertoe leiden dat er tenminste een exclusiviteitshouder is, zodat er rechten worden gecreëerd voor de secundaire omroepen. Op die wijze wordt het recht op informatie van de kijker gegarandeerd.

Ik waarschuw de heer Geysels voor de voorliggende regeling. Zowel de openbare als de commerciële omroepen verklaren dat ze niet in staat zullen zijn de uitzendrechten op die beelden te verwerven, want ze zullen die niet ten gelde kunnen maken. De heer Decaluwé antwoordt daarop dat de open-

bare omroep aan een beheersovereenkomst is onderworpen, en dat hij die rechten moet verwerven. Mijnheer Decaluwé, er is een beheersovereenkomst, maar daar hangt ook een kostenkaartje aan vast. Wanneer dit voor de openbare omroep geen bijkomende waarde oplevert, dan zal hij daar niet meer op inschrijven. U kunt helemaal niet eisen dat de openbare omroep middelen uittrekt om in de namiddag de Ronde van Frankrijk uit te zenden voor 200 tot 300.000 kijkers, wanneer de omroep daarvan in het avondjournaal niet de primeur kan hebben. Dan stopt men er eenvoudig mee.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Ik wil even een technische vraag stellen die aansluit bij de vraag van de heer Geysels. De VLD heeft een amendement ingediend, met name een toevoeging aan artikel 8 : 'De secundaire omroep mag de korte berichtgeving enkel brengen zodra de exclusiviteitshouders zelf in hun journaals of actualiteitsprogramma's het evenement uitgezonden hebben.' Stel dat we dit amendement aanvaarden, is dit dan niet tegenstrijdig met artikel 9, § 1, dat luidt als volgt : 'Ingeval van overname van het signaal en/of van de opnamen van de exclusiviteitshouders mag de secundaire omroep de korte berichtgeving brengen zodra de exclusiviteitshouders het evenement geheel of gedeeltelijk, en al dan niet rechtstreeks, een eerste keer hebben uitgezonden'. Uw amendement is totaal tegenstrijdig met artikel 9. In dat geval zouden we ook artikel 9 moeten wijzigen, wat niet mogelijk is. Ik denk dat een discussie op technisch-parlementair vlak gewoon zinloos is.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, mag ik u over de inhoud van dit amendement even ten gronde uw antwoord kennen ?

Minister Eric Van Rompuy : Dit is een parlementaire procedure waarover duidelijkheid moet bestaan. Het amendement op artikel 8 is aangenomen en artikel 9 is goedgekeurd. De regering heeft daar geen amendement op ingediend.

De voorzitter : Ook artikel 8 is goedgekeurd. Doordat artikel 2 de definitie geeft van secundaire omroep via een regeringsamendement, kan men aannemen dat dit punt ter discussie staat. Volgens de hier aangebrachte argumenten zou het amendement niet de coherentie van de tekst verstevigen, maar wel aanleiding geven tot incoherentie.

Minister Eric Van Rompuy : Ik zal in mijn repliek nog een aantal argumenten aanreiken.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Zelfs indien het amendement niet tegenstrijdig zou zijn met een ander artikel, is er inhoudelijk rond het principe van de vrije nieuwsgaring een argument om dit niet te aanvaarden. De heer Van Mechelen stelt het echter verkeerd voor door ervan uit te gaan dat de VRT dit niet meer zou kunnen betalen. De bedragen van de VRT zullen niet stijgen. De VRT zal trouwens zelf een aantal middelen kunnen recupereren. De vraag die de heer De Graeve in zijn brief stelt, is of de kool het sop wel waard is. Zijn al deze investeringen wel de moeite waard wanneer een andere omroep 10 minuten later in korte berichtgeving hetzelfde uitzendt. Ik vind het persoonlijk meer dan de inspanning waard om een rechtstreekse verslaggeving uit te zenden van bijvoorbeeld de Ronde van Frankrijk, waarbij niemand bij voorbaat weet wat de uitslag zal zijn. De spankracht van een korte berichtgeving is helemaal niet te vergelijken met deze van een rechtstreekse uitzending. Dit moet ook in overweging worden genomen. Ik meen dat we de waarheid geweld aandoen wanneer we stellen dat de VRT hierdoor deze evenementen niet meer zal kunnen betalen waardoor de Vlaamse kijker een aantal evenementen niet meer zou zien.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Van Mechelen, u hebt zich inderdaad grotendeels laten leiden door de brief van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep. Ik heb daar een aantal bedenkingen bij. In eerste instantie heeft de openbare omroep van dit parlement de opdracht gekregen over wat hij moet uitzenden. In tweede instantie kan ik heel goed begrijpen dat een commerciële zender zijn exclusiviteiten in concrete waarde wil omzetten door in ruil voor de exclusiviteit, reclame te maken om dit mee te betalen. De Volksunie is van mening dat een openbare omroep niets hoeft te valoriseren.

Indien de overheid wordt geconfronteerd met zware kosten die gepaard gaan met het brengen van een aantal zaken die tot haar taken behoren, heeft ze daar de opdracht toe. Ze moet geen reclame verkopen. Op dit ogenblik kan ze immers enkel sponsors werven. De Volksunie heeft er altijd voor gepleit om ook dat te verbieden. Volgens ons moet de openbare omroep dus niets valoriseren.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Ik trek het inzicht en de competentie van de heren Decaluwé en Van Dijck niet in twijfel. Ik heb de tekst van de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep wel gelezen. Ik veronderstel trouwens dat die man weet wat hij schrijft. Ik citeer : 'Zo de omroep die al die financiële inspanningen heeft geleverd niet de kans krijgt om als eerste tijdens uren van grote kijkdichtheid nog eens over het evenement te berichten, gaat zijn inspanning quasi volledig verloren.'

De VLD wil er vandaag nogmaals voor waarschuwen dat het door dit decreet misschien onmogelijk wordt om de beelden bij de Vlaamse kijkers te brengen. Nochtans is dat onze doelstelling. De reden hiervoor is eenvoudig : er zal geen omroep meer zijn die exclusieve rechten heeft. Mijnheer Decaluwé, u hebt nog 24 uur tijd om hierover na te denken. Als u dat doet, is die tweede lezing misschien toch nog nuttig. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met onze twee uiteenzettingen benadrukken we het belang dat we aan deze tweede lezing hechten. Mijnheer Decaluwé, ik was een beetje geschrokken door uw uitspraak dat deze tweede lezing voor ons een bezigheidstherapie is. U hebt daarnet naar het betoog van de heer Van Mechelen kunnen luisteren, en nu hebt u de kans om naar mijn uiteenzetting te luisteren.

We hebben om twee redenen van een tweede lezing gebruik gemaakt. Ten eerste wilden we de zaak juridisch nog eens uitpluizen. Ten tweede wilden we ook nog eens over de inhoud nadenken. Ik steek dat dus niet weg. Als ik me niet vergis, is dit de tweede keer dat er tijdens deze zittingsperiode een tweede lezing wordt gevraagd. De eerste keer gebeurde dit naar aanleiding van het voorstel-Swennen-Becq over het decreet inzake samenwonenden. Men heeft de tweede lezing toen zelfs voor inhoudelijke doeleinden aangewend, namelijk om het voorstel van decreet terug te trekken. Collega's, deze tweede lezing biedt u dus de mogelijkheid om de zaak recht te zetten. Ik zal u dadelijk een aantal argumenten geven.

Misschien lijkt dit een achterhoedegevecht, maar een aantal mensen, bijvoorbeeld de heer Deprez, hebben de zaak niet van dichtbij kunnen volgen in de commissie voor Media. Ik richt me dan ook vooral tot hen. We hebben deze tweede lezing gevraagd naar aanleiding van de discussie over

Denys

onze opmerking dat de Vlaamse zenders minder aan bod zouden komen op de internationale markt van de televisiecontracten. De oorzaak hiervan zou zijn dat de internationale markt bij de prijszetting van de televisierechten helemaal geen rekening houdt met het Vlaamse decreet. Een Vlaamse zender die zijn rechten wil behouden, moet bijvoorbeeld 185 miljoen frank betalen voor de Olympische Spelen, en 27 miljoen frank voor de Ronde van Frankrijk. Als Vlaamse zenders op die internationale markt willen meespelen, en met handen en voeten aan dit decreet worden gebonden, betekent dit voor hen een immense handicap op het vlak van de televisierechten. Voor mij maakt het trouwens niet uit of het hier gaat om de VRT of de VTM.

Ten tweede blijkt dat een aantal organisatoren op internationaal niveau zelfs verbieden om bij bepaalde exclusiviteitscontracten gratis beelden door te geven aan de zogenaamde secundaire zenders. Dat weet ik uit dezelfde bron als de heer Decaluwé. Zo verbiedt de Formule 1-organisator, de heer Ecclestone, het doorgeven van beelden, evenals de organisatoren van de Davis- en Federations Cup in het tennis. Ik kan nog voorbeelden geven van internationale activiteiten waarbij het contract met de exclusiviteitshouders bepalingen bevat die strijdig zijn met de bepalingen van dit voorstel van decreet.

De heer Carl Decaluwé : Deze zijn ook strijdig met de Europese wetgeving, mijnheer Denys.

De heer André Denys : Mijnheer Decaluwé, u weet zeer goed dat we hier veel verder gaan dan de Europese wetgeving. Wat u zegt, is onjuist. De bepalingen in dit voorstel van decreet maken het Vlaamse zenders onmogelijk om een contract af te sluiten op de internationale markt. De contractuele bepalingen zullen immers tegenstrijdig zijn met de Vlaamse decreetgeving.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer Denys, de heer Van Mechelen vraagt ons een amendement op een voorstel van decreet goed te keuren, en u vraagt aan de initiatiefnemers om het voorstel van decreet terug te trekken. Wat vraagt u in hoofdzaak, en wat in bijzaak ? Vraagt u dat het voorstel teruggetrokken wordt als we het amendement niet goedkeuren ? Ik vind dat nogal vreemd, en het komt niet zo goed over. Wat lost het amendement van de heer Van Mechelen op voor de door u

belichte problematiek van de Formule 1 ? Niets, integendeel zelfs : Ecclestone wordt door dit amendement nog sterker.

De heer André Denys : Mijnheer Geysels, u moet geen verwarring zaaien. De heer Van Mechelen biedt een mogelijkheid om op terug te vallen. Indien men dit voorstel niet terugtrekt, dan vragen we toch dit amendement goed te keuren. Dit betekent immers een verbetering. We hebben tijdens de voorbije veertien dagen echter nog een aantal aspecten aan het voorstel ontdekt die ons ertoe leiden te besluiten dat dit decreet algemeen verkeerd is, en zelfs ingaat tegen de doelstelling die er volgens ons aan ten grondslag moet liggen.

Na de aanleiding van deze tweede lezing, wil ik het juridische aspect behandelen. Vorige keer hebben we gevraagd of het principe van de gelijkberechtiging wordt geschonden, als men de secundaire zender die door dit voorstel bepaalde rechten verwerft en gratis beeldmateriaal krijgt, een verschillende behandeling geeft voor binnenlandse evenementen en voor buitenlandse. Wij vroegen immers om een verschillende behandeling. De Raad van State had daarover geen uitspraak gedaan, maar had wel gezegd dat het grondwettelijk mogelijk was om af te stappen van het principe van de gelijkberechtiging als het doel van het decreet dit wettigde. Dit gebeurt trouwens met het maken van een onderscheid tussen Vlaamse en buitenlandse zenders op het vlak van de rechten van de secundaire zenders : de Vlaamse zenders krijgen bepaalde rechten die de buitenlandse zenders niet krijgen. Ook dit kan een aantasting zijn van het principe van de gelijkberechtiging.

In dit verband dringt een fundamentele vraag zich op : wat is het eigenlijke doel van dit decreet ? Wat beogen we met dit decreet ? Is het de bedoeling zoveel mogelijk informatie te geven aan de Vlaamse kijker, of om aan de Vlaamse zenders zoveel mogelijk gratis beeldmateriaal ter beschikking te stellen ? Dit zijn twee totaal verschillende doelstellingen, met verschillende gevolgen.

De VLD is er altijd van overtuigd geweest dat alleen de eerste doelstelling – het zoveel mogelijk informatie geven aan de Vlaamse kijker – volledig overeenstemt met het begrip 'vrije nieuwsgaring'. Men moet op een maximale manier garanderen dat informatie over belangrijke evenementen minstens op één open net beschikbaar blijft voor alle Vlaamse kijkers. Voor de VLD is dat het enig mogelijke doel van een decreet over de vrije nieuwsgaring.

Denys

Met dat uitgangspunt is het behoud van de maximale rechten van de exclusiviteitshouder de beste waarborg om de Vlaamse open zenders aan bod te laten komen op de internationale markt van de televisierechten. Een zender die deze markt opgaat met de verplichting om beeldmateriaal gratis af te staan op basis van het voorliggende voorstel van decreet, wordt onherroepelijk uit de markt geprijsd. De Vlaamse kijker krijgt zo minder in plaats van meer informatie. Dat gaat dus in tegen de doelstelling van het decreet.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Denys, ik ben het niet met u eens. In de meeste landen bestaat er hierover al een wetgeving. Kijken we maar naar de situatie in Groot-Brittannië, Nederland, Frankrijk of Duitsland. Ook daar worden de belangen van de kijker verdedigd. In die landen is de desbetreffende wetgeving al vier of vijf jaar van kracht, maar toch is er geen sprake van de gevaren die u nu naar voren schuift.

Een veertiental dagen geleden heeft het Duitse constitutioneel hof nog een uitspraak gedaan over de korte berichtgeving, actualiteitenmagazines en het verrekenen van de kosten. Die uitspraak lag volledig in de lijn van dit voorstel van decreet. De rechtbank wijst ook op het belang van het evenwicht tussen de rechten van de organisator en het recht op informatie van het publiek. De problematiek van het eerste-uitzendrecht sluit daar uiteraard volledig bij aan. De rechtbank roept zelfs op om de wetgeving terzake verder te verfijnen.

De heer André Denys : Mijnheer Decaluwé, laten we bij de kern van de discussie blijven. Met de oorspronkelijke voorstellen wilden we verhinderen dat door de concurrentie tussen betaalzenders en opennetzenders, de Vlaamse kijker verstoken zou blijven van informatie over belangrijke evenementen. De betaalzenders sloten immers steeds meer exclusiviteitscontracten af. Dat was toen de essentie van het probleem. Mijnheer Decaluwé, u hebt dat zelf gezegd toen u verwees naar de wielervedstrijd Milaan-San Remo.

Het voorliggende voorstel, dat u samen met de heer Van Wallendael hebt ingediend, heeft die oorspronkelijke doelstelling uitgehold. U hebt een andere doelstelling naar voren geschoven : een zender die betaalt voor de televisierechten, wordt nu verplicht om gratis beeldmateriaal af te staan aan andere zenders.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Denys, u zei vier of vijf keer dat de zenders deze beelden gratis moeten afstaan. Ik vraag me af waar u dat vandaan haalt. In artikel 7, paragraaf 2 staat dat er een billijke vergoeding moet worden betaald. In een tweede alinea lees ik dat 'voor korte berichtgeving en actualiteitsprogramma's rekening kan worden gehouden met uitzendrechten.' Er kan dus wel degelijk worden doorgerekend. Ten eerste kunnen de technische kosten worden vergoed en ten tweede is er de mogelijkheid om de kosten in verband met de exclusiviteit in de rekening te laten doorwegen.

De heer André Denys : Mijnheer Van Dijck, we kunnen een urenlange discussie voeren over de invulling die het begrip 'gratis' heeft gekregen. Uiteindelijk gaat het daar niet over. Willen we een decreet over de vrije nieuwsgaring waarbij de Vlaamse kijker maximaal informatie krijgt over alle evenementen in de wereld ? Of willen we dat een Vlaamse zender met een exclusiviteitscontract verplicht wordt om in wezen gratis afstand te doen van zijn beelden aan andere zenders ? Dit decreet is naar de laatste doelstelling geëvolueerd. Ik ben het eens met professor Neels, die in zijn vrije tribune schreef dat vrije nieuwsgaring verworpen is tot de wettelijke onteigening van beeldmateriaal. In een dergelijk decreet van vrije nieuwsgaring herken ik mezelf niet meer. Ik zeg dit als mede-initiatiefnemer.

Mijn conclusie na veertien dagen bedenktijd is helderder dan bij de vorige bespreking. Als men met dit decreet vrije nieuwsgaring nastreeft, dan is er geen enkel grondwettelijk bezwaar om een verschil te maken tussen binnen- en buitenlandse evenementen. Als men de andere, verkeerde doelstelling nastreeft, dan kan dit niet. Uit dit onderzoek heb ik geleerd dat we moeten terugkeren tot de echte doelstelling van vrije nieuwsgaring : maximale informatie voor de kijker, en niet een wettelijke onteigening van beeldmateriaal.

Er zijn maar twee oplossingen. Ofwel keren de indieners terug tot de oorspronkelijke doelstelling en trekken ze hun voorstel in, ofwel erkennen ze dat het hun bedoeling is om het beeldmateriaal van de exclusiviteitshouder te onteigenen en gratis door te geven aan andere zenders. Als dat hun doelstelling is – en ik heb het hen niet horen weerleggen – dan roep ik alle parlementsleden met gezond verstand op om dit te vermijden. Als er nog parlementsleden zijn die het eigendomsrecht van beeldmateriaal respecteren, dan kan een der-

Denys

gelijk voorstel van decreet nooit worden goedgekeurd. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mijnheer de voorzitter, het heeft weinig zin om het debat in de commissie hier volledig opnieuw op te voeren. Ik heb de vorige keer het standpunt van onze fractie uitvoerig uiteengezet, ook in verband met de artikels die vandaag opnieuw worden besproken. Ons standpunt is op veertien dagen tijd niet gewijzigd.

Onze fractie kan de argumentatie van de heer Van Mechelen over zijn amendement volkomen bijtreden. De heer Van Mechelen stelt terecht dat de exclusiviteitshouder de kans moet krijgen om ook in zijn journaal het evenement uit te zenden voor de secundaire omroep de korte berichtgeving kan uitzenden. De exclusiviteitshouder verdient deze bijkomende bescherming. Mijnheer Van Mechelen, onze fractie zal uw amendement steunen.

Ons stemgedrag over het gehele decreet zal niet wijzigen en zodoende zal onze fractie zich onthouden.

Ik heb vorige keer al uitdrukkelijk beklemtoond dat we de idee van vrije nieuwsgaring volledig kunnen bijtreden. We hebben echter een aantal fundamentele bezwaren tegen de inhoud van dit voorstel, en daarom zal onze fractie zich bij de stemming onthouden.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, ook wij hebben vorige keer gezegd dat we ons zouden onthouden. We blijven daarbij omwille van een aantal opmerkingen die ik heb gemaakt tijdens de plenaire discussie. Onze houding over het amendement heb ik daarstraks reeds verduidelijkt.

Maar zelfs al zou ik dit een goed amendement vinden – wat niet het geval is –, dan nog zou ik het niet kunnen goedkeuren. Het is een amendement op artikel 8. Als we het amendement aanvaarden, dan wordt de tekst van het decreet : 'De secundaire omroep mag de korte berichtgeving enkel brengen zodra de exclusiviteitshouders zelf in hun journaals of actualiteitenprogramma's het evenement hebben uitgezonden.'

Maar artikel 9, paragraaf 1 bepaalt op het einde – en ik citeer : 'zodra de exclusiviteitshouders het

evenement geheel of gedeeltelijk en al dan niet rechtstreeks een eerste keer hebben uitgezonden.' Dat is niet hetzelfde, maar het staat wel twee keer in het decreet. Wat is het dan ?

Zo krijgen we hier door een tweede lezing niet een verbeterde versie van het decreet, wat de bedoeling is, maar een slechtere, die totale rechtsonzekerheid decreteert. Dat kan toch niet !

De heer André Denys : De uitlating van de heer Geysels dat dit wetgevend prutswerk is, stoort mij. Als er iets wetgevend prutswerk is, dan is dat het voorstel van decreet zoals het nu voorligt. Hij spreekt over het amendement dat nu is ingediend en dat ook gevolgen zou hebben voor artikel 9. We willen dat onderzoeken ; daar is geen bezwaar tegen. Volgens de procedure hebben we de mogelijkheid om het voorstel van decreet terug in te trekken, als iedereen het daarmee eens is. Men heeft dat ook gedaan met het voorstel van decreet van de heer Swennen. Het kan dus.

Dat is een bijkomend argument om wat we voorstellen in te trekken. Ik ben het daarmee eens als men kan aantonen dat dit juridisch-technisch of op het gebied van wetgeving moeilijkheden met zich meebrengt. Het gaat echter niet op dat nu te gebruiken om te verdoezelen dat men het er niet mee eens is. Er zijn uitwegen om de juridisch-technische problemen op te lossen.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer de voorzitter, ik aanvaardt de opmerking van de heer Denys niet, als zou het voorstel van decreet prutswerk zijn.

Het is twee keer aan de Raad van State overgemaakt. Men heeft telkens de tekst aangepast conform de opmerkingen van de Raad van State. Enkele eminente juristen hebben er zich over gebogen. Als de heer Neels in een vrije tribune in de FET het omgekeerde zegt van wat de Raad van State stelt, dan heb ik vragen bij de kwaliteit van die jurist.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer Denys, zuiver grammaticaal gezien mag de secundaire omroep de berichtgeving enkel brengen zodra de exclusiviteitshouders zelf in hun journaals de beelden hebben getoond. Dat betekent dat de secundaire omroepen niets mogen doen als dat niet is gebeurd. Men kan ervan uitgaan dat ze het wel zullen brengen als ze ervoor hebben betaald. Maar als ze een evenement willen boycotten, dan moet iedereen maar wachten. Ik bekijk het amendement zuiver grammaticaal.

De heer Dirk Van Mechelen : De heer De Graeve zegt : als we 27 miljoen frank betalen om na de middag beelden van de Ronde van Frankrijk te brengen, geef ons dan tenminste de kans om er in het journaal als eerste mee uit te pakken. De heer Van Wallendael heeft mijn voorbeelden al eens afgedaan als spitstechnologisch, maar het is de harde realiteit. VTM brengt voor het journaal van bijvoorbeeld 7 uur een kleine extra uitzending waarin men beelden gebruikt als publiekstrekker naar het journaal. De heer De Graeve zegt er in dat geval over te moeten nadenken of hij nog 27 miljoen frank op tafel zal leggen.

Daarom stellen we hier de volgende vraag. Als noch de VRT, noch de VTM de uitzendrechten voor het evenement kopen omdat ze het niet kunnen valoriseren, dan komt het niet meer op de buis. Het gaat dan niet meer over het eerste uitzendrecht of een secundaire omroep, want dan is er voor de kijker niets op de buis.

En indien we het over dat principe eens zijn, dan zeggen we alleen dat het niet dringend is. Ik wil geen termen als prutswerk gebruiken. We zullen uiteindelijk het kind met het badwater weggooiën. Na de opmerkingen van zowel de openbare als van de privé-omroepen te hebben gehoord, vrees ik dat uiteindelijk beide types van omroepen en daarnaast ook nog de kijker verlies lijden bij dit decreet. Er is maar één winnaar, en ik vraag me in eer en geweten af of daar niet doelbewust naar is gestreefd. Met die ene winnaar bedoel ik de regionale omroepen. Laat ons dan eens bekijken welke economische belangen met dit decreet worden gediend.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik ben fundamenteel tegenstander van de vermarkting van de informatie, al weet ik dat dit tegen de huidige gang van zaken ingaat. Dat is mijn basisstandpunt. Mijn vraag ging over de formulering. Op die vraag heb ik geen antwoord gekregen.

De heer André Denys : Ik zou nog één zaak willen zeggen die in mijn betoog tot de heer Decaluwé niet aan bod is kunnen komen, namelijk over de voorbeelden in andere landen. In geen enkel land wordt voor buitenlandse evenementen in een dergelijke regeling voorzien. De regelingen die bestaan in landen als Engeland, Frankrijk of Zwitserland slaan alleen op de binnenlandse evenementen, omdat men zeer goed beseft dat zo een regeling een impact heeft op de vermarkting – excuuseer me dat ik dit woord gebruik – en op de inter-

ne prijsvorming. Ik herhaal : geen enkele, maar dan ook geen enkele buitenlandse regeling spreekt over een beperking ten aanzien van buitenlandse evenementen. Als er binnen enkele maanden opnieuw wordt gepraat over wat hier wordt aangebracht, voorspel ik dat onze Vlaamse zenders in moeilijkheden komen.

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael : Mijnheer de voorzitter, we zullen het amendement van de heer Van Mechelen niet goedkeuren om drie redenen. Een eerste reden is dat er reële wetgevingstechnische problemen zijn. Ik ken daar niets van maar ik geloof wat minister Van Rompuy en de heer Geysels daarover hebben gezegd.

Ten tweede worden de vertegenwoordigers van de privé-zender en de openbare zender blijkbaar plotseling als een soort heiligen beschouwd. Het komt niet in ons op dat ze wel eens voor hun eigen portefeuille zouden kunnen pleiten. Nochtans vrees ik dat ze dat toch gedeeltelijk doen, en ze hebben nog geen ongelijk ook. Ze verdedigen hun eigen belangen. Dat ze daarom niet erg objectief zijn, hoewel de heer De Graeve daartoe gehouden is, lijkt me voor de hand te liggen.

Een derde zaak moet me echt nog van het hart. We hebben zowel de VRT als de VTM in hoorzittingen beluisterd. Ik heb ze over dit probleem met geen woord horen reppen. Ze hebben ruim de kans gekregen dat te doen langs de geëigende kanalen. Op het allerlaatste ogenblik hebben we een fax gekregen van de heer De Graeve. Als ex-werknemer van de VRT ben ik een beetje beschaamd over wat hij daarin schrijft.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, de heer Denys vergist zich. Ik heb de Duitse wetgeving terzake bij me. Ik citeer uit een artikel dat we in de commissie hebben gekregen. Daarin staat letterlijk dat de Duitsers het probleem uit de puur nationale sfeer tillen en een regeling voorstaan voor alle Europese televisiezenders en stations. Het is dus niet beperkt tot het land of de regio.

De heer André Denys : Dat is juist. Ze willen een Europese aanpak. Dat versterkt wat ik heb gezegd.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de regering heeft amendementen ingediend, waarover het parlement heeft gestemd. We kunnen het niet eens zijn met het amendement dat de heren Van Mechelen en Denys nu voorstellen, en niet alleen om de wetgevingstechnische redenen die ik daarstraks al heb vermeld, maar ook ten gronde. Ik wil erop wijzen dat men hier twee zaken door elkaar aan het halen is. Mijnheer Denys zegt dus dat de kijker verstoken zal blijven van beelden van grote evenementen, met name sportevenementen. De rechten voor de uitzending van de Olympische Spelen van Sydney zouden aan de openbare omroepen ongeveer 370 miljoen frank kosten, waarvan de VRT en de RTBF elk de helft, dus 185 miljoen frank, zouden moeten ophoesten.

Al vele maanden geleden, dus lang voor dit decreet met betrekking tot de vrije nieuwsgaring ter sprake kwam, heeft de heer De Graeve al aan het Belgisch Olympisch Comité laten weten dat de VRT geen rechtstreeks verslag zou uitbrengen van de Olympische Spelen van Sydney. De RTBF nam trouwens dezelfde beslissing. De heer De Graeve had daartoe twee redenen. De eerste reden was dat een rechtstreekse verslaggeving zou betekenen dat er 's nachts zou moeten worden uitgezonden en dat er dus nauwelijks iemand zou kijken, tenzij misschien Fred Deburghgraeve op het programma zou staan. De tweede reden was dat de VRT over een sportbudget beschikt van 300 miljoen frank per jaar en dat een uitgave van 185 miljoen frank voor die Olympische Spelen alleen zou betekenen dat reeds meer dan de helft van dat budget opgesoupeerd zou zijn. De heer De Graeve zei me zelf dat hij dit enkel zou kunnen doen indien hij dan zou snoeien in andere programma's, bijvoorbeeld programma's met betrekking tot cultuur of informatie, maar dat hij daartoe niet bereid was.

De heer André Denys : Die 300 miljoen frank, is dat voor de volledige werking van de sportredactie of gaat het hier enkel om de televisierechten ?

Minister Eric Van Rompuy : Ik kan enkel melden dat de heer De Graeve mij gezegd heeft over een sportbudget van 300 miljoen frank te beschikken en dat de uitzending van de Olympische Spelen daaruit een onverantwoord flinke hap zou betekenen.

Het Belgisch Olympisch Comité is nu de omroepen met een iets zachter prijskaartje aan het benaderen om de spelen alsnog uit te zenden, maar die lobbyng zal niet veel uithalen. We stellen vast dat de rechten om grote sportevenementen te mogen uit-

zenden met de dag duurder worden en vooral voor de kleine landen bijna onbetaalbaar zijn, tenzij zij dat in hun budget als een prioriteit beschouwen, maar dat is bij de VRT en de RTBF dus niet het geval.

Beweren dat wij de Olympische Spelen van Sydney niet op het scherm zullen kunnen volgen omwille van dit decreet, is dus verkeerd. Dit heeft niets met dit decreet te maken, maar wel met het prijskaartje dat aan die uitzendrechten vastzit.

Waarom zijn er op de commerciële omroepen weinig rechtstreekse uitzendingen te zien van sporten die niet erg populair zijn ? Omdat daar te weinig kijkers voor thuisblijven. Mijnheer Denys, u bent zelf een sportliefhebber. U wilt in de Ronde van Frankrijk de beklimming van de Mont Ventoux of een of andere massaspurt toch rechtstreeks zien ? U wilt bij de wereldbeker de bal toch rechtstreeks in het doel zien knallen ? Voor de uitzending van echt populaire sporten zullen commerciële omroepen altijd blijven vechten omdat daarvoor vele kijkers en dus grote inkomsten voorhanden zijn. Dit is voor de Olympische Spelen niet het geval.

Ik treed de heer Van Dijck bij die zegt dat een openbare omroep zich bij haar keuze van uitzending van sportevenementen niet mag laten leiden door hoge kijkcijfers. Hoge kijkcijfers zijn mooi meegenomen, maar niet de essentie.

U vermengt een aantal zaken, onder meer over de duurte van de rechten. U beweert dat een rechtstreekse uitzending niet interessant is. Dat is absoluut niet waar. De rechtstreekse uitzendingen van de Alpen- of Pyreneeënritten van de Ronde van Frankrijk trekken tot 700.000 kijkers aan.

We zijn aan het redeneren in functie van bepaalde evenementen. Het basisprincipe van de vrije nieuwsgaring in het voorstel van decreet van de heer Van Mechelen was ongenueanceerd : de regel van de anderhalve minuut per match. Mijnheer Van Mechelen, u komt hier nu helemaal op terug. U spreekt nu over een onteigening van rechten. Was de regel in uw voorstel dan ook een onteigening ? U draait redeneringen om in functie van bepaalde belangen.

De heer Neels heeft een vrije tribune geschreven. Hij is de grote kampioen van de vrijheid, maar bij één vrijheid wil hij beperkingen inlassen : het reclamemonopolie. Op dit punt telt de absolute vrijheid voor hem niet. De heer De Graeve verdedigt een bepaalde stelling natuurlijk ook in functie van zijn

Van Rompuy

eigen belangen. Het is normaal dat hij de rechten die hij heeft verworven, wil verdedigen.

Mijnheer Denys, de VRT heeft maanden geleden reeds verklaard dat ze de Olympische Spelen niet langer zullen uitzenden omdat ze die niet kunnen betalen. Dit heeft niets met dit voorstel van decreet te maken.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, wij verdedigen de belangen van de kijkers, zodat ze over zoveel mogelijk informatie kunnen beschikken, en we verdedigen het belang van het eigendomsrecht van de exclusiviteitscontracten. Op basis hiervan zal ik u een eenvoudige vraag stellen. Wat betekent vrije nieuwsgaring voor u ? Gaat het om het maximaal recht van de Vlaamse kijker op informatie over alle evenementen, of betekent het voor u het afstaan van rechten door een exclusiviteitshouder aan een secundaire zender ?

Minister Eric Van Rompuy : Vrije nieuwsgaring is waarover naar aanleiding van dit decreet zal worden gestemd. Het is geen absoluut begrip. Dat vormt net de moeilijkheid. Vergeet u niet dat de regering dit decreet niet heeft ingediend : het is een parlementair initiatief.

De heer André Denys : Staat u er dus ook niet achter ?

Minister Eric Van Rompuy : Ik sta er wel achter. Ik heb vanuit de regering gepoogd om de rechten van de exclusiviteitshouder enigszins te beschermen en tegelijk de secundaire omroepen de kans te bieden om mee beeldverslaggeving te brengen. Dit vormt de evenwichtsoefening die we hebben gemaakt. Het resultaat is een technisch heel ingewikkeld decreet, dat tijdens de parlementaire besprekingen is gegroeid.

Mijn bekommernis is vooral de rechtszekerheid. We hebben ons amendement ingediend omdat de Raad van State heeft verklaard dat het over omroepen en niet over evenementen gaat. De rechten van de omroepen op bepaalde evenementen moeten los van het territorium waar ze plaatsvinden worden gezien, omdat er anders een aantal grondwettelijke gelijkheidsprincipes kunnen worden geschonden. Ik wil absoluut vermijden dat dit decreet aanleiding zou geven tot allerhande juridische disputen en rechtszaken, want daardoor zouden we onze doelstelling voorbijstreven.

Mijnheer Denys, het zal steeds een moeilijke oefening vormen. Dit jaar zult u Milaan-San Remo kunnen bekijken. U zult dankzij de VRT mee de Poggio kunnen oprijden en over de Via Roma kunnen fietsen. Dit was twee jaar geleden niet het geval omdat de heer Berlusconi, die over de rechten van deze wedstrijd beschikte, in Italië had verklaard dat de uitzendingen enkel mochten worden verkocht aan betaalzenders. Zelfs indien dit nu opnieuw het geval zou zijn, dan is de enige mogelijkheid dat een zender als Canal+ wordt verplicht om na het einde van Milaan-San Remo drie minuten af te staan voor het nieuws. Zelfs indien de betaalzender niet geïnteresseerd was, konden de VRT of VTM – ondanks uw mooie principes – de rechten nog niet kopen : Berlusconi verkoopt deze enkel aan betaalzenders. Het gaat hier om een internationale markt, en dat zal altijd problemen met zich meebrengen.

Mijnheer de voorzitter, de regering handhaaft dit amendement. Mediawetgeving is moeilijk, en de oefening van het parlement niet zonder risico's. Ik heb het amendement om dit te beperken tot Vlaanderen, ingediend omwille van juridische, maar ook van inhoudelijke redenen. Ik wilde ervoor waarschuwen dat de positie van onze omroep om bepaalde internationale rechten te verkrijgen, kon verzwakken. U wilde toen absoluut het advies van de Raad van State kennen. Dat advies voorzag in een uitbreiding tot alle evenementen. We passen ons aan aan dat advies, en nu stelt u plotseling de grondprincipes van het decreet in vraag. Dit gaat te ver. Ik begrijp dit niet. We moeten eindelijk een punt achter de hele discussie zetten. (*Applaus bij de CVP*)

De heer André Denys : Mijnheer Vanleenhove, weet u eigenlijk waarvoor u applaudisseert ? U applaudisseert waarschijnlijk uit sympathie voor minister Van Rompuy.

De voorzitter : Mijnheer Denys, er staat nergens in het Reglement dat er niet uit sympathie mag worden geapplaudisseerd.

We gaan nu over tot de tweede lezing van de artikelen.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

1° exclusiviteitshouder : elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die voor

Voorzitter

evenementen exclusieve uitzendrechten heeft verworven voor de Vlaamse Gemeenschap ;

2° secundaire omroep : elke andere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap dan de exclusiviteitshouders in geval er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend ;

3° actualiteitenprogramma : een informatief programma, gewijd aan actuele gebeurtenissen, waaronder evenementen ;

4° evenement : een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie, beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De gebeurtenis vormt een afgerond geheel met een natuurlijk begin en einde. Als een evenement zich uitstrekt over meerdere dagen, wordt elke dag als een afzonderlijk evenement beschouwd ;

5° organisator:

- de persoon of vereniging die het evenement organiseert ;
- de houder van de exploitatierechten op het evenement ;

6° competitie: een reeks van wedstrijden van een groep van clubs waarbij elke club tegen alle andere moet spelen of waarbij telkens twee clubs tegen elkaar moeten spelen, waarbij de verliezer wordt uitgeschakeld.

Op dit artikel is er een amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

A. 2° vervangen door wat volgt :

"2° secundaire omroep : elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die geen exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap heeft verworven, in geval er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend ;".

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijck en Geysels dat luidt als volgt :

In 4°, op de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste regel de woorden "die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie, beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap." schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap heeft het recht op vrije informatie-garing.

Ten aanzien van evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, houdt dit recht in :

- a) de vrije toegang tot het evenement ;
- b) het recht om opnamen te maken ;
- c) het recht op korte berichtgeving.

Op dit artikel is er een amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

Het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Ten aanzien van evenementen waarop exclusieve uitzendrechten zijn verleend, houdt dit recht in :

- a) de vrije toegang tot het evenement, voorzover het plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) het recht om opnamen te maken, voorzover het evenement plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;
- c) het recht op korte berichtgeving ; .

Voorzitter

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 4

Het recht van vrije toegang en opname kan door de organisator slechts in een uitzonderlijk geval, en uitsluitend om redenen van veiligheid en voorkoming van hinder voor het verloop van het evenement, beperkt worden. In dat geval moet de organisator voorrang geven aan de exclusiviteitshouders. Indien er geen exclusiviteitshouders zijn, moet voorrang worden verleend aan de omroep van de Vlaamse Gemeenschap of aan de omroepen erkend door de Vlaamse Gemeenschap, in de zin van artikel 41, 1°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

A. In de tweede zin het woord "exclusiviteitshouders" vervangen door de woorden "omroepen die exclusieve uitzendrechten hebben verworven".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

B. In de derde zin de woorden "exclusiviteitshouders zijn" vervangen door de woorden "omroepen zijn die exclusieve uitzendrechten hebben verworven".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 7

§ 1. De secundaire omroep heeft in beginsel het recht om eigen opnamen te maken met respect voor de materiële voorrang van de exclusiviteitshouders.

Voor sportevenementen is dit recht beperkt tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Deze beperking is echter niet van toepassing in het geval de exclusiviteitshouders een inbreuk plegen op het recht vervat in § 2, eerste lid.

Deze beperking is evenmin van toepassing indien de exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap niet zijn verworven door een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap en indien deze omroep weigert om in functie van de korte berichtgeving beelden tegen een billijke vergoeding af te staan aan een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Indien de exclusiviteitshouders hun exclusief uitzendrecht op een evenement niet uitoefenen, kunnen de secundaire omroepen gratis beelden van het evenement maken.

§ 2. De secundaire omroep heeft het recht om tegen een billijke vergoeding de beschikking te krijgen van de opnamen en/of signalen van de exclusiviteitshouders, dit met het oog op een korte berichtgeving.

Voor een korte berichtgeving in journaals wordt de vergoeding bepaald op basis van de gemaakte technische kosten. Voor een korte berichtgeving in actualiteitenprogramma's kan tevens rekening worden gehouden met de uitzendrechten .

§ 3. In geval van overname van het signaal en/of de opnamen kiest de secundaire omroep vrij de klanken en/of de beeldfragmenten waarmee hij zijn korte berichtgeving stoffeert. Wat de klank bij de beeldfragmenten betreft, wordt alleen omgevingsgeluid doorgegeven.

Op dit artikel is er een amendement van de Vlaamse regering dat luidt als volgt :

Paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De secundaire omroep heeft in beginsel het recht om eigen opnamen te maken met respect voor de materiële voorrang van de omroepen die exclusieve uitzendrechten hebben verworven.

Voor sportevenementen is dit recht beperkt tot het maken van beelden in de marge van het evenement. Deze beperking is echter niet van toepassing in het geval de exclusiviteitshouders een inbreuk plegen op het recht vervat in § 2, eerste lid. Deze beperking is evenmin van toepassing indien de exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap niet zijn verworven door een omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Indien de exclusiviteitshouders hun exclusief uitzendrecht op een evenement niet uitoefe-

Voorzitter

nen, kunnen de secundaire omroepen gratis beelden van het evenement maken."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 8

In geval van overname van het signaal en/of de opnamen moet de secundaire omroep het logo van de exclusiviteitshouders als bronvermelding zichtbaar presenteren tijdens de korte berichtgeving.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Mechelen dat luidt als volgt :

Een tweede lid toevoegen, dat luidt als volgt :

"De secundaire omroep mag de korte berichtgeving enkel brengen zodra de exclusiviteitshouders zelf in hun journaals of actualiteitenprogramma's het evenement uitgezonden hebben."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De tweede lezing is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.14 uur.*

BIJLAGE

MONDELINGE VRAGEN

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 3 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Roland Deswaene, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Chris Vandebroek tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de overheveling van menswetenschappen van de Universiteit Antwerpen van Wilrijk naar de binnenstad

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Chris Vandebroek weet dat de UIA plannen smeedt om de licenties in de menswetenschappen, die momenteel in Wilrijk gevestigd zijn, over te brengen naar de binnenstad, in de buurt van de Ufsia. Deze optie zou in eerste instantie een verdere versterking van de confederale structuur van de Universiteit Antwerpen bezorgen.

Ook kan deze overheveling bijdragen tot een vlottere doorstroming van kandidatuurstudenten naar de licenties. En daarnaast kan het georganiseerd studentenleven alleen maar baat hebben met deze herschikking.

De UIA zou in het kader van deze optie reeds de nodige terreinen en/of panden voorzien, dan wel aangekocht hebben. Men zou daarbij uitgaan van een drieledige financiering met een evenwaardig prijskaartje van telkens 200 miljoen frank aan middelen, respectievelijk door de universiteit, de provincie en het departement Onderwijs in te brengen.

De spreker stelt dat de directe weerslag van het laatste bedrag niet meteen terug te vinden is in de begroting 1998. Daarom wenst hij te weten of het

departement Onderwijs, complementair met de inbreng van telkens 200 miljoen frank door zowel de universiteit als de provincie, een evenwaardig bedrag zal inbrengen met betrekking tot de delocatie van menswetenschappen vanuit Wilrijk naar de binnenstad in Antwerpen. Is deze inbreng ook effectief voorzien in de begroting 1998 of is het zo dat het om een optie gaat waarop pas later zal of kan worden ingegaan ?

2. Antwoord van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt dat de geschetste plannen hem bekend zijn. Het maakt deel uit van de fysieke integratie van de verschillende instellingen binnen de confederatie van de Universiteit Antwerpen. Hij staat zelf achter de bedoeling van deze optie omdat het volledig in overeenstemming is met het decreet van 22 december 1995 op de Universiteit Antwerpen.

Hij meldt dat hem in een gesprek met de rector van de Universiteit Antwerpen over deze problematiek een kostprijs van 800 miljoen frank werd meegedeeld. De bedoeling was dat de financiële middelen daartoe zouden komen van de provincie, de universiteit, de stad of privé-partners en van de Vlaamse Gemeenschap. De minister stelt dat hij nog niets heeft toegezegd, zodat dit ook niet in de begroting 1998 kan worden teruggevonden.

De vraag naar 200 miljoen frank als inbreng vanwege de Vlaamse Gemeenschap werd nog voor de opmaak van de begroting 1998 gesteld in het kader van de 800 miljoen frank die de Vlaamse regering heeft voorzien voor investeringen in het onderwijs. De Vlaamse regering heeft echter beslist deze 800 miljoen frank in 1998 integraal te voorzien voor de campusvorming van de hogescholen.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 4 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het afschaffen van voetwegen bij ruilverkavelingen*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

In heel wat gemeenten worden bij ruilverkavelingen voetwegen afgeschaft. Ondanks adviezen van gemeentebesturen om deze voetwegen te behouden, wordt er alsnog beslist om deze af te schaffen.

Bij de ruilverkaveling Bollebeek (Merchtem/Asse) werden er door het plaatselijk actiecomité 2.000 bezwaarschriften ingediend voor het behoud van voetwegen en tegen betonning van landbouwwegen. Ondanks deze bezwaarschriften werden, nog tijdens het openbaar onderzoek, de aanbestedingen gedaan en gegund voor de aanleg van deze wegen. Het ruilverkavelingscomité toont hiermee duidelijk dat ze, buiten de landbouwers en eigenaars, geen inspraak duldt.

1. Welke criteria worden er gebruikt om bestaande eeuwenoude voetwegen af te schaffen ?
2. Wat gebeurt er met de adviezen van de betrokken gemeentebesturen en de bezwaarschriften van de buurtbewoners ?
3. Welke concrete maatregelen zal de minister nemen voor het behoud van voetwegen en tegen betonning van landbouwwegen ?
4. Waarom wordt zelfs een minimaal voorstel geweigerd om één buurtweg te Linthout (Merchtem) te vrijwaren van beton ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

1. Welke criteria worden er gebruikt om bestaande eeuwenoude voetwegen af te schaffen ?

De atlas der openbare voet- en buurtwegen heeft een historisch karakter. In een aantal gevallen zijn de voetwegen zoals aangeduid in de atlas van openbare voet- en buurtwegen niet meer functio-

neel en als dusdanig niet meer zichtbaar op het terrein. Het autonoom verdwijnen van deze voetwegen sinds het opmaken van de atlas heeft te maken met een teruggang van de historische functie als wandelverbinding en met de evolutie van de landbouwkundige structuur en uitbatingswijze (onder meer vergroting van gebruiksoppervlakte per bedrijf, meer regelmatige perceelsvormen).

In het kader van de ruilverkaveling wordt ernaar gestreefd om ook op het vlak van openbaar domein van voetwegen een duidelijke en functionele toestand na te laten. Het structuurplan van de ruilverkaveling Bollebeek streeft hierbij een evenwicht na tussen verschillende sectoren binnen het landelijke gebied zoals landbouw, natuur en ook recreatie ; een evenwicht dat vertaald wordt in structuren die ook in de toekomst functioneel zullen blijven. Zo voorziet het structuurplan van de ruilverkaveling Bollebeek in de inrichting of aanleg van verschillende bestaande en nieuwe openbare paden als onderdeel van verschillende recreatieve circuits voor wandelaars, fietsers en/of ruiters, en dit tussen vrijwel alle dorpskernen in het gebied. Een aantal van deze paden lopen over bestaande openbare voetwegen ; in andere gevallen werd het openbaar domein zoals weergegeven op de atlas, verschoven om doorsnijding van eigendommen en huidige of toekomstige landbouwgebruiken te vermijden. Op de atlas aangeduid openbaar domein waaraan geen recreatieve functie werd toebedeeld en dat hinderlijk is voor perceelsvorming en -uitbating, werd aangeduid als af te schaffen. Voor veel van dit af te schaffen openbaar domein bestaan recreatieve alternatieven of worden deze voorzien in het kader van de ruilverkaveling. Met afschaffing van voetwegen, volgens de procedure voorzien in artikel 70 van de ruilverkavelingswet, wordt bedoeld dat het openbaar domein van deze voetwegen wordt geprivatiseerd. Of deze voetwegen – indien nog aanwezig op het terrein – effectief in cultuur worden gebracht, is op dit moment nog onduidelijk en hangt gedeeltelijk af van de herverkaveling en van de toekomstige eigenaar en gebruiker.

In functie van bezwaren tijdens het openbaar onderzoek over het plan, besliste het comité om bijkomend enkele openbare recreatieve verbindingen te voorzien en als dusdanig functioneel in te richten.

2. Wat gebeurt er met de adviezen van de betrokken gemeentebesturen en de bezwaarschriften van de buurtbewoners ?

Tot op heden werden reeds vijf openbare onderzoeken rond de ruilverkaveling Bollebeek georganiseerd. Deze onderzoeken werden steeds vanuit de Vlaamse Landmaatschappij begeleid met zitdagen op de gemeentehuizen en in sommige gevallen met openbare informatievergaderingen. De eerste drie onderzoeken betroffen de afbakening van de ruilverkaveling (artikel 5, artikel 8 en artikel 8bis), waarbij tevens het ruilverkavelingsplan, het milieueffectenrapport en een kostenraming werden neergelegd. In functie van bezwaren tijdens deze onderzoeken gebeurden verschillende aanpassingen van de blokgrens van de ruilverkaveling en het ruilverkavelingsplan. Op 17 maart 1997 heeft de minister de ruilverkaveling Bollebeek nuttig verklaard en heeft hij de opgerichte commissie van advies en het ruilverkavelingscomité de uitvoering opgedragen volgens het goedgekeurde structuurplan en binnen de vastgestelde blokgrens.

Een vierde openbaar onderzoek, op grond van artikel 69 van de ruilverkavelingswet, betrof de inbreng van de betrokken eigenaars en gebruikers. Alle ingediende bezwaren werden behandeld door commissie en comité en gaven in een aantal gevallen aanleiding tot wijziging van de neergelegde documenten.

Een vijfde openbaar onderzoek, op grond van artikel 70 van de ruilverkavelingswet, betrof het nieuwe en af te schaffen openbaar domein van wegen en waterlopen, in overeenstemming met de ingrepen voorzien op het structuurplan. Alle adviezen van de gemeenteraden van Asse en Merchtem en van de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant, alsook alle binnen én buiten termijn ingediende bezwaarschriften werden individueel behandeld tijdens meerdere zittingen van de commissie van advies en het ruilverkavelingscomité. Bij de behandeling van de bezwaren werd ernaar gestreefd om het evenwicht te bewaren in het bij de nuttigverklaring goedgekeurde structuurplan en om voldoende mogelijkheden naar herverkaveling te behouden. Vanuit dit oogpunt achtte het ruilverkavelingscomité het verantwoord om op een aantal concrete adviezen en bezwaren volledig of ten dele in te gaan en het structuurplan en/of plan artikel 70 in die zin te wijzigen :

	Aantal	Volledig ingegaan	Ten dele ingegaan
Adviezen Merchtem	17	7	3
Adviezen Asse	17	10	
Adviezen Vlaams-Brabant	2	2	
Bezwaarschriften Merchtem	11	7	2
Bezwaarschriften Asse	62	3	32

3. Welke concrete maatregelen zal de minister nemen voor het behoud van voetwegen en tegen de betonning van landbouwwegen ?

In het kader van de ruilverkaveling is voorzien om 8,9 km openbare recreatieve paden te behouden of nieuw te creëren en die functioneel in te richten voor wandelaars en ruiters. Door hun tracering en wijze van inrichting kan worden aangenomen dat ze een zeer lange tijd in stand zullen worden gehouden en niet louter een administratief bestaan zullen kennen, zoals veel in de atlas opgenomen voetwegen. Daarnaast is de aanleg voorzien van 8,3 km vrijliggende fietspaden langs drukke wegen.

De verbetering van landbouwwegen in het kader van de ruilverkaveling gebeurt volgens een hiërarchie in functie van de toekomstige gebruikintensiteit door landbouwverkeer. Ook natuurlijke, landschappelijke en verkeerstechnische aspecten bepalen de keuze van het verhardingstype. Op basis van deze principes bevat het structuurplan van de ruilverkaveling Bollebeek de volgende verbeteringen aan landbouwwegen :

<i>Verharding (verbetering + nieuw)</i>	<i>Lengte (km)</i>
– beton	4,5
– tweesporenbeton	6,2
– steenslag	17,8

Uit dit overzicht mag blijken dat steenslag het meest toegepaste verhardingstype is en dat klassieke betonwegen slechts beperkt voorzien zijn. Verharding met tweesporenbeton wordt voorgesteld voor wegtracés met vrij intensief landbouwverkeer

die onder meer op steile hellingen zijn gelegen, waar steenslag zou uitspoelen, verder ook om landschappelijke redenen of waar niet-landbouwverkeer moet worden geweerd. Voor het weren van sluijverkeer is meestal nog een onderbreking met steenslag voorzien.

Ook na de ruilverkaveling zullen nog verschillende onverharde en onverbeterde landwegen blijven bestaan, onder meer als onderdeel van recreatieve circuits en voor de interne ontsluiting van landbouwgebruiken.

4. Waarom wordt zelfs een minimaal voorstel om één buurtweg te Linthout (Merchtem) te vrijwaren van beton, geweigerd ?

De buurtweg BW2(B) waarvan sprake in de vraag betreft een gedeeltelijk holle weg in een bestemmingszone landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De weg is momenteel deels verhard met puin. Toch is voornamelijk het hellend gedeelte bij regenweer door afspoelend water onbegaanbaar voor wandelaars en onberijdbaar voor landbouwverkeer. Ook na herverkaveling zullen nog min-

stens vier landbouwbedrijven deze weg regelmatig gebruiken om aanpalende akkerlandpercelen te bewerken en vruchten af te voeren.

De aanwezige natuurwaarden situeren zich voornamelijk in de bermen, waar geen werken worden gepland in het kader van de ruilverkaveling. De natuurwaarden zullen nog toenemen door de bijkomende aanplantingen aan de bovenzijde van de taluds, mede ter beperking van de erosie.

Om de weg beter landschappelijk te integreren en toch goed berijdbaar te maken voor landbouwverkeer en fietsers en om de kans op sluijverkeer te beperken, werd een verharding met tweesporenbeton voorgesteld (twee stroken beton van elk één meter breedte gescheiden door een grazige middenberm van één meter breedte). Wat sluijverkeer betreft, besliste het comité mede op advies van de gemeente Merchtem, een gedeelte van de verharding ter hoogte van de aansluiting met de Eeckhoutweg te beperken tot steenslag.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 4 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de indeling van verpakkingsmaterialen in rubrieken*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Door de drie gewesten werd in het voorjaar van 1997 het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval gesloten en bij decreet door het Vlaams Parlement bekrachtigd. In artikel 3 van dit akkoord worden de minimale globale percentages van nuttige toepassing en recyclage van verpakkingsafval uitgedrukt die moeten worden gehaald om te voldoen aan de terugnameverplichting. Deze percentages stijgen jaarlijks. Voor 1997 gaat het om een recyclagepercentage van 40 percent en een totale nuttige toepassing van 60 percent. Daarenboven wordt in paragraaf 3 van dit artikel gesteld dat voor 1 januari 1998 voor elke soort van verpakkingsmateriaal zowel van huishoudelijke als van bedrijfsmatige oorsprong, een recyclagepercentage van minimaal 15 percent moet worden bereikt.

De enige erkende organisatie die instaat voor het inzamelen van deze verpakkingen is Fost Plus. Deze organisatie onderscheidt in haar tariefstructuur, die zij aanrekent aan de verpakkingsproducenten, volgende verpakkingsmodi : flessen en flacons in HDPE, flessen in PVC, flessen in PET, drankkartons, aluminium, blik, glas en papier/pulp/karton. Alle andere verpakkingsmaterialen worden in een "restrubriek" ondergebracht.

Als gevolg hiervan wordt verpakkingsmateriaal dat bestaat uit natuurlijke, composteerbare materialen ondergebracht in deze laatste categorie, waarvoor het hoogste tarief geldt (13,63 frank per kilogram). Hierdoor komt men tot een situatie waarbij men voor een milieuvriendelijke verpakking veel moet betalen om aan de terugnameverplichting te voldoen. Daardoor wordt deze verpakking duurder en minder concurrentieel ten opzichte van bijvoorbeeld glas (0,31 frank per kilogram). In Duitsland, waar men een gelijkaardig stelsel toepast, vormen deze natuurlijke producten wel een afzonderlijke

categorie met een laag tarief en een meergebruik tot gevolg.

1. Welke verpakkingsmiddelen moeten volgens het samenwerkingsakkoord voldoen aan de 15 percent recyclagegraad per verpakkingsmiddel en op welke criteria baseert men zich hierbij ?

2. Beantwoordt de beperkte indeling in verpakkingscategorieën met een uitgebreide "restrubriek" van de erkende instelling Fost Plus aan deze vereiste uit het samenwerkingsakkoord ?

3. Waarom moeten natuurlijke materialen, die toch een afzonderlijke categorie van verpakkingsmateriaal vormen, blijkbaar niet voldoen aan de 15 percent recyclagegraad per verpakkingsmiddel zoals voorzien in het samenwerkingsakkoord inzake verpakkingsafval ?

4. Denkt de minister eraan maatregelen te nemen waardoor natuurlijke verpakkingsmaterialen wel als een afzonderlijke verpakkingscategorie worden beschouwd en zo ja, welke ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

1. Volgens het samenwerkingsakkoord moet voor elke soort verpakkingsmateriaal, zowel van huishoudelijke als van bedrijfsmatige oorsprong, een recyclagepercentage van minimaal 15 percent worden behaald voor 1 januari 1998 en dit voor elk van de in België op de markt gebrachte materialen, dus ook voor de composteerbare materialen.

De Interregionale Verpakkingscommissie beschouwt volgende categorieën als materialen :

- glas ;
- papier/karton ;
- metaal ;
- plastic ;
- samengestelde materialen ;
- andere materialen.

Deze indeling is gebaseerd op een analyse van de afvalstoffen die in een recyclageproces kunnen worden ingebracht.

2. De categorie "andere" die door Fost Plus wordt gebruikt, bestaat uit de verpakkingen die niet worden ingezameld volgens het door Fost Plus uitgewerkte inzamelsysteem. In de erkenning van Fost Plus is de "restrubriek" niet opgenomen, evenmin als in het samenwerkingsakkoord. Voor de globali-

satie van de resultaten worden vijf categorieën voorzien :

- glas ;
- papier/karton ;
- metaal ;
- plastic ;
- samengestelde materialen.

Het composteerbare verpakkingsmateriaal is hierin niet opgenomen.

Rekening houdend met het feit dat de erkenning van Fost Plus slechts werd verleend tot 31 december 1998, kan men stellen dat deze voorwaarden voorlopig volstaan voor het bereiken van de globale percentages uit het samenwerkingsakkoord. Fost Plus heeft in het kader van deze erkenning dus niet de verplichting om de 15 percent recyclage voor de natuurlijke composteerbare materialen te halen. Bij een eventuele volgende erkenning zal dit aspect wel nader worden onderzocht. Hierbij zal een herziening van de tarifiering moeten worden overwogen.

3. De natuurlijke composteerbare materialen moeten wel voldoen aan het minimale recyclagepercentage van 15 percent. Wanneer deze materialen niet in het huisvuil terechtkomen maar op een natuurlijke wijze worden gecomposteerd, is er sprake van recyclage, zoals omschreven in de definities van het samenwerkingsakkoord. Dergelijke materialen kunnen immers in de GFT-ophaling worden meegegeven, naar het containerpark worden gebracht of thuis worden gecomposteerd. Op deze wijze halen ze gemakkelijk een recyclagepercentage van 15 percent, maar dit cijfer is in de praktijk moeilijk verifieerbaar.

4. Maatregelen met betrekking tot de situatie van de natuurlijke composteerbare materialen in het Fost Plus-systeem zullen in overweging worden genomen na evaluatie in de opvolgingscommissie van de erkenning van Fost Plus.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Vergadering van dinsdag 10 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Guy Swennen, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de afspraken over de werkgeversbijdragen voor buitenschoolse kinderopvang*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Op 25 november 1997 werd in de regering de problematiek van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) aangekaart samen met de 0,05 % werkgeversbijdragen voor – in hoofdzaak – buitenschoolse kinderopvang. Tussen de federale en de Vlaamse regering werd op 2 juli jongstleden met betrekking tot die 0,05 % een akkoord gesloten dat de volgende afspraken inhield :

1. het structureel maken van die 0,05 % vanaf 1 januari 1999 ;
2. het objectiveren van de verdeling van die 0,05 % ;
3. het oprichten van permanente structuur waarin naast de sociale partners ook de bevoegde gemeenschapsministers aanwezig zijn.

Een en ander kreeg reeds een aanzet via de uitzuivering van de middelen die naar bestaande projecten gingen. Verdere stappen werden echter nog niet gezet. Nochtans werd in de nieuwe Vlaamse regeling inzake buitenschoolse kinderopvang voorzien dat FCUD-middelen enkel kunnen gaan naar projecten die een gunstig advies van Kind en Gezin kregen. Deze Vlaamse regelgeving is echter (nog) niet geschraagd door enige uitvoering van bovenvermelde afspraken. In de regeringsmededeling van november jongstleden maakte de regering zich sterk : zij zou deze zaak aanhangig maken bij het Overlegcomité.

Is dit inmiddels reeds gebeurd ? Hoe kan de Vlaamse regering anders sterk maken dat enkel door Kind en Gezin goedgekeurde projecten via het FCUD zullen worden gefinancierd ? In welke mate werd ruimte voor nieuwe projecten vrijgemaakt ?

2. Antwoord van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

De minister wil de huidige stand van zaken schetsen door vier aspecten te belichten :

- het structureel maken van de 0,05 %-gelden vanaf 1 januari 1999 ;
- de koppeling tussen de FCUD-subsidiëring en een gunstig advies van Kind en Gezin ;
- de objectivering van de verdeling van de 0,05 %-gelden ;
- de mogelijkheden voor de nieuwe dossiers in het FCUD-kader.

Vooraleer dieper in te gaan op die vier aspecten wil de minister erop wijzen dat de Vlaamse regering er zich toe geëngageerd had om de traditionele opdrachten van het FCUD over te nemen. In dat verband zal ongeveer 130 miljoen frank evenredig over de Vlaamse creches verdeeld worden overeenkomstig hun reële bezetting. Dat betekent dat de creches vanaf 1 januari 1998 ongeveer 55 frank per dag per kind verhoogde werkingskosten zullen ontvangen. Aan het ministerieel besluit ter zake wordt momenteel gewerkt.

Wat het eerste aspect betreft verwijst de minister naar de programmawet die de 0,05 %-bijdragen structureel vastlegt vanaf 1 januari 1999. In december 1997 werd de programmawet goedgekeurd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De programmawet moet wel nog door de Senaat goedgekeurd worden. De basis voor de structurering van de 0,05 %-bijdragen wordt dus gerealiseerd. Toch worden daarmee niet alle problemen opgelost. Het totaal van de middelen blijft te klein. Een mogelijke oplossing zou erin kunnen bestaan de bijdrage ook bij andere beroepsgroepen te innen, of de 'aanslag' van de bijdrage te verhogen.

De koppeling tussen de FCUD-subsidiëring en een gunstig advies van Kind en Gezin werd gerealiseerd bij koninklijk besluit van 19 augustus 1997. Dat KB stelt de wijze vast waarop het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten gelden kan toekennen aan kinderopvangprojecten. Artikel 3 § 2 van het besluit stelt dat een project, om subsidies te krijgen, o.m. moet beantwoorden aan de kwaliteiten om kinderen op te vangen volgens de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de terzake bevoegde instantie. Het voorwaardelijke koppelen van de FCUD-subsidie aan een gunstig advies van Kind en Gezin is dus vastgelegd in de federale

regelgeving zelf die het FCUD moet respecteren. De band tussen de federale geldstroom en de Vlaamse regelgeving is dus gerealiseerd. In dat verband meldt de minister dat Kind en Gezin voor 162 Vlaamse dossiers die een aanvraag voor een FCUD-subsidie voor 1998 hebben ingediend, een gunstig advies heeft gegeven.

Het derde aspect betreft de geobjectiveerde criteria die tot een communautair meer evenwichtige spreiding van de middelen moeten leiden, en het in dat licht belangrijke betrokkenheid van de voor kinderopvang bevoegde gemeenschapsministers in de op te richten beheersstructuur. Daarover is betwisting. Het verslag van de Interministeriële conferentie daaromtrent raakt niet goedgekeurd. Federaal minister Magda De Galan wenst terug te komen op de afspraken die in dat verslag opgenomen zijn. Ondertussen is op 4 februari 1998 in het Overlegcomité overeengekomen tot een oplossing te komen via twee sporen. Enerzijds zal minister De Galan voor eind februari een werkgroep bijeenroepen die de beslissingen van de Interministeriële conferentie van 2 juli verder moet uitwerken. Anderzijds komt er een rechtstreeks politiek overleg tussen de ministers De Galan, Onkelinx en de minister zelf over het vastleggen van de betrokkenheid van de gemeenschapsministers.

De minister is er zich van bewust dat permanente waakzaamheid geboden is. De toepassing van het nieuwe bijzonder reglement van het FCUD dat een aanzet moest geven tot het objectiveren van de uitgaven, is uitgesteld. Het gaat pas in op 1 april 1998, in plaats van op 1 januari 1998. Dat betekent dat de voorzieningen drie maanden meer tijd krijgen om zich te conformeren aan de nieuwe bepalingen van dit reglement. Het is niet ondenkbaar dat door dit uitstel een recuperatiebeweging ontstaat waarbij – vanuit het bestaande onevenwicht – vooral heel wat Franstalige initiatieven opnieuw in het FCUD-kader opgenomen worden. Er zal dus nagegaan moeten worden wat het uiteindelijke netto-effect is van het nieuwe bijzonder reglement op de verdeling van de gelden tussen Vlaanderen en Wallonië.

Het vierde aspect gaat over de nieuwe Vlaamse dossiers die door een meer objectieve toekenning

van de gelden een kans moeten krijgen. Op een vraag naar de kansen van nieuwe Vlaamse dossiers in 1998 heeft het FCUD op 18 december 1997 aan Kind en Gezin het volgende geantwoord: "Volgens de bepalingen van artikel 6, 1 van het bijzonder reglement moeten de aanvragen voor het dienstjaar '98 bij de Rijksdienst ingediend worden voor 31 januari 1998 op straffe van verval van rechten. Voor nieuwe aanvragen is de subsidie ten vroegste verschuldigd vanaf de vierde maand volgend op die van de aanvraag. Ook na eind januari kunnen dus nog nieuwe dossiers ingediend worden". Met andere woorden, administratief-juridisch kunnen er nog in 1998 nieuwe dossiers ingediend worden, maar het is niet zeker dat er nog budgettaire middelen zullen zijn. Er blijft dus een probleem. Dat zou alleen opgelost kunnen worden door alle initiatieven minder toe te kennen. De minister wil echter onderstrepen dat het hier om aanvullende middelen gaat. Er is immers de Weer-werkbegeleiding voor de IBO's (initiatieven buitenschoolse opvang) die verder toegepast wordt en hopelijk ook uitgebreid wordt.

De minister besluit dat hij dus voor 1998 inspanningen doet om nieuwe Vlaamse initiatieven te laten opnemen in het FCUD-kader, dat hij verder werk maakt van de objectieve toekenningscriteria voor de 0,05 %-gelden vanaf 1 januari 1999, en dat hij erover waakt dat de Vlaamse betrokkenheid bij het beheer van de structurele 0,05 %-gelden gewaarborgd wordt.

3. Repliek van enkele leden en antwoord van de minister

Mevrouw Sonja Becq betreurt dat de objectieve verdeling niet vlotter verloopt en dat de Vlaamse Gemeenschap daarbij blijkbaar wat machteloos staat. Een en ander moet inderdaad gevolgd worden. Wanneer heeft de minister een volgende ontmoeting hierover met minister De Galan? Minister Luc Martens antwoordt reeds een ontmoeting te hebben de dag na deze vergadering. De minister besluit dat het een zeer complex dossier is, waar men niet om de sociale partners heen kan.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Vergadering van dinsdag 10 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Guy Swennen, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de problemen bij de comités bijzondere jeugdzorg in Limburg*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

In het antwoord op schriftelijke vraag nr. 17 van 7 oktober 1997 over de personeelsproblemen bij de comités voor bijzondere jeugdzorg antwoordde de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister bevoegd voor ambtenarenzaken, dat hij zich engageerde om de groep van consultants als 'continuïteitsdienst' te erkennen. Zo zou iedere natuurlijke afvloeiing binnen deze dienst automatisch vervangen kunnen worden. Hiernaast wou de minister het kader uitbreiden met 32 betrekkingen van hoofdeskundige en 29 betrekkingen van deskundige.

Drie maanden zijn nu voorbij en de problemen blijven. In 1997 werd nochtans de opdracht gegeven om in Limburg een proefproject te starten met als doel het samen zoeken naar een intensere samenwerking tussen de sociale diensten van de comités voor bijzondere jeugdzorg. De preventiecellen van de drie comités voor bijzondere jeugdzorg begonnen zo samen te werken in één provinciale preventiecel. Alhoewel men in Limburg reeds sedert 1992 een aanvraag indiende om meer personeel in te zetten voor algemene preventie bij de comités in Limburg, is er nog steeds slechts één contractueel preventiewerker tewerkgesteld om de algemene preventietaak van de drie comités voor bijzondere jeugdzorg in te vullen. Bij het personeel groeit de frustratie en het ongenoegen. De opvolging van projecten algemene preventie en van dossiers individuele hulpverlening kunnen door een dergelijk personeelsbeleid niet gewaarborgd worden. De motivatie van de preventiecellen van de drie comités in Limburg vermindert zienderogen : er is geen overleg meer en de ondersteuning vanuit de afdeling bijzondere jeugdbijstand voor dit proefproject is volledig weggevallen.

1. Is de minister op de hoogte van dat probleem bij de Dienst Bijzondere Jeugdzorg in Limburg ?

2. Komt dat probleem ook in andere regio's voor ?

3. Is de door de minister Van den Bossche beloofde uitbreiding reeds operatief gemaakt ? Had dit gevolgen voor Limburg ?

4. Welke fundamentele oplossingen zijn er mogelijk om dit jarenlang aanslepende personeelstekort ten gronde aan te pakken ?

2. Antwoord van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

De minister is ingelicht over de problemen betreffende de vervanging van afwezige personeelsleden in de sociale diensten bij de comités voor bijzondere jeugdzorg in Limburg. Met het oog op de ondersteuning van de preventiewerking in Limburg werden in 1995 twee wervingen van preventieconsultanten respectievelijk toegewezen aan Hasselt en Maaseik. Het huidige probleem is het gevolg van het samenvallen van enerzijds het ontslag van één van de preventieconsultanten (die werk in eigen streek verkoos) en anderzijds het zwangerschapsverlof van de andere preventieconsultante. Om toch enige continuïteit te kunnen waarborgen werd een contractuele preventieconsultant in dienst genomen. Momenteel loopt via het Vast Wervingssecretariaat de procedure tot aanwerving van een nieuwe preventieconsultant ter vervanging van de preventieconsultant die ontslag nam. Zodra die werving gerealiseerd is en na de terugkeer van de preventieconsultante met zwangerschapsverlof zal de situatie zich terug normaliseren.

Dit probleem komt ook voor in andere regio's. De afdeling Bijzondere Jeugdbijstand probeert binnen de grenzen van de beperkte middelen de continuïteit te waarborgen.

Het door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur geformuleerde voorstel tot wijziging van personeelsformatie ligt nog steeds ter studie bij de minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

De buitendiensten van de Bijzondere Jeugdbijstand werden recent erkend als continuïteitsdienst, voor wat de consultants betreft. Consultants die de dienst verlaten, zullen dus zeker vervangen worden. De globale werkdruk blijft echter stijgen. Eén preventiewerker per comité voor bijzondere jeugdzorg vormt een zwakke schakel. Bij het zoeken naar meer fundamentele oplossingen voor de personeelsproblemen wordt in 1998 een onderzoek opgezet over de werkbelasting. Er wordt gewacht op de resultaten van dit onderzoek om over een fundamentele oplossing te beslissen.

3. Repliek van de vraagsteller

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vraagt de minister deze problematiek mee op te nemen in het tweede Vlaams actieplan rond kindermishandeling en kinderrechten dat in voorbereiding is. De minister zegt dat te zullen doen.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Financiën en Begroting

Vergadering van donderdag 12 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Stefaan Platteau, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Carl Decaluwé tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over een meer doorzichtige berekeningswijze van de successierechten*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Na de hervorming van de successierechten (welke een vereenvoudiging inhield van de tarieven) werd er aan de wijze van innen nog niets gewijzigd. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief Financiën 1997 heeft de spreker er reeds op gewezen dat de inning en de berekening van de verschuldigde bedragen ondoorzichtig is voor de betrokkenen. Door het plaatselijke registratiekantoor wordt op het aanslagbiljet enkel melding gemaakt van de som die verschuldigd is op de aangifte van de nalatenschap. De berekening van de verschuldigde successierechten en de waardering van onroerende goederen uit de nalatenschap worden op het aanslagbiljet niet vermeld.

De spreker heeft daarom drie vragen voor de minister :

1. Welke stappen heeft de minister bij haar federale collega Philippe Maystadt ondernomen – na de bespreking van de beleidsbrief financiën 1997 – om tot een meer doorzichtige berekeningswijze te komen ?

2. Indien deze stappen werden ondernomen, wat heeft de minister voorgesteld om dit probleem te verhelpen en binnen welke termijn zou dit dan gebeuren ?

3. Behoort een inning van de 'Vlaamse' successierechten door de eigen Vlaamse administratie, gezien de huidige bevoegdheidsafbakening, tot de mogelijkheden ?

2. Antwoord van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

De inning van de successierechten gebeurt momenteel door het federale ministerie van Finan-

ciën. De Gewesten hebben de bevoegdheid om de tarieven aan te passen, de vrijstellingen en verminderingen te regelen en de inning zelf te gaan organiseren.

Om de inning van de successierechten tot een goed eind te brengen dient men als overheid echter te beschikken over een uitgebreid en gedecentraliseerd bestuur. Daarover beschikt de Vlaamse Gemeenschap thans niet. Wanneer men de inning nu reeds zelf zou gaan organiseren, loopt men het risico van een desorganisatie van de inning.

Op termijn lijkt het de minister wel realiseerbaar, maar zij verheelt niet dat van de huidige gewestbelastingen de successierechten het moeilijkst zelf te innen zijn door de Vlaamse Gemeenschap.

De minister heeft voorgesteld aan het federale ministerie van Financiën om – net zoals bij de personenbelasting – een door haar diensten ontworpen aangifteformulier te introduceren waarbij de door de belastingplichtigen in te vullen vakjes vergezeld zijn van codes die zowel voor de berekening als de opbouw van statistische gegevens een grote stap voorwaarts zouden betekenen. De minister heeft het federale ministerie van Financiën uitgenodigd van gedachten te wisselen over dit formulier.

De minister heeft bovendien voorgesteld dat de Vlaamse Gemeenschap aan het federale ministerie van Financiën de nodige PC's en software ter beschikking zou stellen.

Momenteel is er nog geen officiële reactie van het federale ministerie van Financiën op de voorstellen van de minister.

De minister meent dit te moeten kaderen in de zienswijze van het federale ministerie van Financiën om geen tijd en middelen te investeren in een meer klantvriendelijke benadering van de inning van regionale belastingen.

De minister trekt hieruit de conclusie dat de voorbereiding van de eigen inning van de successierechten moet worden verdergezet.

3. Replieken

De vraagsteller vraagt of het niet mogelijk zou zijn in één bepaald kanton een pilootproject, wat de eigen inning betreft, op te starten ?

De minister antwoordt dat dit niet mogelijk is omdat dit zeer veel voorbereiding en inspanningen

vergt. De minister denkt er wel aan de berekeningswijze van de successierechten op het centenschijsje 1998 aan te brengen.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 12 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de dioxine-uitstoot in de ferro- en non-ferrosector*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

De dioxine-uitstoot in de ferro- en non-ferro-sector blijft aanzienlijk. Zeker nu er inspanningen worden gedaan om de dioxine-vervuiling door verbrandingsovens terug te dringen. Het relatief aandeel van deze sectoren in de totale dioxine-vervuiling in Vlaanderen wordt daardoor steeds groter. Eind december kondigde de minister aan dat hij met de betrokken bedrijven afspraken zou maken. Meer bepaald zou het gaan om de sinterfabriek Sidmar in Gent en om de Union Minière-vestigingen te Olen en te Heusden-Zolder, waar door de afdeling Milieu-inspectie hoge dioxine-emissies werden vastgesteld, reeds in 1996 en opnieuw in 1997.

Vanuit de afdeling Milieu-inspectie wordt echter ook opgemerkt dat in Vlarem II geen grens- of richtwaarden voor de uitstoot van dioxinen zijn opgenomen. Op deze wijze is het natuurlijk moeilijk om bindende afspraken te maken met bedrijven. Men kan zich hierbij verschuilen achter het Europese niveau. Maar volgens de vraagsteller moet het de ambitie van de minister zijn om Vlaanderen hierin een voortrekkersrol te laten spelen. Wat de staalproductie betreft, kan overigens naar de Nederlandse Emissierichtlijn worden verwezen die voor het sinteren van ijzererts een emissieconcentratie van $0,1 \text{ ng/Nm}^3$ als richtinggevend stelt.

Anderzijds is al een tijd bekend welke investeringen nodig zijn om een forse dioxine-reductie te bekomen in de beide sectoren. Het VITO formuleerde deze doelstellingen reeds in 1995 in haar rapport 'Stofdossiers Dioxinen'.

– De belangrijkste emissies uit de staalsector zijn afkomstig van sinterprocessen. In de Oostenrijkse staalindustrie bewees men dat het mogelijk is een emissiereductie van 90 procent te realiseren door aangepaste bedrijfsvoering, rookgasbehandeling en ontstopping. Met injectie van fijne cokes voor de

stoffilter bleken emissieconcentraties beneden de $0,1 \text{ ng/Nm}^3$ haalbaar. Pieken tot 18 ng/Nm^3 zoals bij Sidmar zijn dus absoluut onaanvaardbaar, als men zich houdt aan het principe van de inzet van de beste beschikbare technologie.

Ook het onderzoek van professor Baeyens in 1996 wees uit dat voor de beheersing van de uitstoot aan stof en daarmee verbonden deze van zware metalen en dioxinen, het gebruik van een mouwfilter de curatieve techniek bij uitstek is.

– In de non-ferrosector is vooral het gebruik van minder verontreinigde grondstoffen van groot belang. Daarnaast ook de optimalisatie van de procesomstandigheden en een aangepaste rookgaszuivering. Uit buitenlandse voorbeelden blijkt dat bij individuele bedrijven emissiereducties tot 95 procent mogelijk zijn door eenvoudige ingrepen als het installeren van een mouwfilter. Voor de sector als geheel zouden reducties van 80 tot 90 procent mogelijk zijn.

De vraagsteller baseert deze stellingen op het dioxine-rapport van het VITO. Het gaat overigens om aanbevelingen die nu al enkele jaren oud zijn. Intussen is geweten dat de uitstoot die het VITO raamde, reëel is. Het lijkt dan ook niet opportuun om een dergelijk hoge uitstoot te blijven dulden omdat bedrijven voortdurend metingen in vraag blijven stellen en nieuwe metingen blijven afdwingen. De overheid heeft voldoende gegevens om handelend op te treden en duidelijke doelstellingen voorop te stellen voor de sanering van de betrokken sectoren. In het milieujaarprogramma is dat overigens opgenomen in actie 30.

1. Kan de minister de resultaten van de laatste meetcampagne van de afdeling Milieu-inspectie ten aanzien van ferro- en non-ferrobedrijven ter beschikking van de commissie stellen ?

2. Zal de minister in het kader van zijn verstrengde aanpak van de dioxine-uitstoot van grotere bedrijven, grens- en/of richtwaarden voor de uitstoot van dioxinen in Vlarem inschrijven en in de toekomst ook geregelde metingen verplicht stellen ? Zal de minister voor de ferro- en non-ferrosector als geheel en voor bedrijven afzonderlijk, duidelijke reductiedoelstellingen bepalen, rekening houdend met de beste beschikbare technologieën ?

3. Binnen welke termijn wil de minister het probleem van de dioxine-uitstoot door deze bedrijven oplossen ?

4. Wordt één en ander geregeld via convenanten met bedrijven en/of sectoren, zonder dat wettelijke normen worden opgelegd of emissiereductiedoelstellingen worden vastgelegd ?

5. Wordt eerst nog gewacht op nieuwe meetcampagnes of studies alvorens een actieplan in werking treedt ?

2. *Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling*

1. De laatste meetcampagne van de afdeling Milieu-inspectie van Aminal heeft gelopen in de periode van juli tot oktober 1997. De gemeten emissiewaarden varieerden van 0,035 ng TEQ/Nm³ tot 18,8 ng TEQ/Nm³. Enkel voor de sinterfabriek 1 van de NV Sidmar werden deze hoge waarden gemeten.

2. Binnen de administratie werd een werkgroep opgericht die als taak heeft een ontwerp inzake dioxine-normen voor de industrie op te stellen. Vermits op Europees vlak geen normering wordt opgelegd, zullen de voorstellen moeten worden gebaseerd op de beste beschikbare technologieën. De normering zal, conform de geest van de meetstrategie opgelegd in titel II van VLAREM, uiteraard gepaard gaan met meetverplichtingen uit te voeren door het bedrijf (zelfcontroles).

Het ligt voor de hand dat in functie van de geplande dioxinenormering de betrokken industrie reductiedoelstellingen zal opgelegd krijgen, rekening houdend met de inzetbare BBT's.

3. Bij gebrek aan duidelijke normeringen op EG-vlak en ook in andere landen, is het niet mogelijk op dit ogenblik reeds enige realistische termijn te gaan bepalen waarbinnen de dioxine-uitstoot van bedoelde bedrijven zal zijn opgelost. Het zou overigens ook vooruit lopen zijn op de resultaten van de werkgroep, vermits het uitwerken van voorstellen voor de timing een deel van de opdracht vormt. Wel werd een duidelijk omschreven stappenplan opgesteld waarbij de werkgroep werd gevraagd in een eerste fase zo snel mogelijk tot een normomschrijving te komen.

4. Het is de bedoeling om in de Vlarem-wetgeving een sectorale normering voor de dioxine-uitstoot door industriële installaties op te nemen. Vanuit de bedrijfssectoren is nog geen verzoek binnengekomen om hierover een milieubeleidsvereenkomst af te sluiten.

5. Onafhankelijk van de verdere meetcampagnes van de afdeling Milieu-inspectie, die trouwens ook opgenomen zijn in actie 30 van het MINA-2-plan, zal de werkgroep het onderzoek naar het effect van preventieve maatregelen, zoals betere procesvoering en de wijziging van de samenstelling van de grondstoffen, prioritair behandelen. Het reële effect zal natuurlijk wel alleen via metingen kunnen worden vastgesteld. Er wordt dus niet gewacht op nieuwe meetcampagnes vooraleer maatregelen te nemen.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 10 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Marc Olivier tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de afbraak zonder slopingsvergunning van waardevolle gebouwen als neveneffect van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller stelt dat er in het kader van zijn mondelinge vraag twee decreten van belang zijn : het decreet ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van woningen en gebouwen enerzijds, dat is uitgewerkt op initiatief van minister Leo Peeters, en anderzijds het decreet houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, wat onder de bevoegdheid van minister Eddy Baldewijns valt. Beide decreten worden soms nog aangevuld met lokale leegstandsheffingen. De vraagsteller situeert zijn vraag echter in ruimer kader, namelijk dat van elke beleidsmaatregel die door een heffing de leegstand wil tegengaan.

Na een periode van inventarisatie begint de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van woningen en gebouwen duidelijk effect te sorteren. Gezien de hoogte van de heffing, die soms nog door lokale heffingen wordt aangevuld, wordt door veel eigenaars overgegaan tot het slopen van leegstaande woningen. Wat het decreet houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten betreft, is er nog geen heffing geheven. Wél is het zo dat de administratie aan de eigenaars reeds meegedeeld heeft of er voor een bepaalde bedrijfsruimte vanaf 1999 een heffing zal worden geheven, en hoeveel deze zal bedragen. Ook op dit vlak hebben een aantal gemeenten aanvullende heffingen.

De bedoeling en de uitgangspunten van beide decreten betwist de heer Marc Olivier niet. Het gaat om beleidsmaatregelen die ongetwijfeld een positief effect zullen hebben op de ruimtelijke

ordening en het leefklimaat van een aantal steden of streken.

Via deze interpellatie wenst de heer Marc Olivier echter wel de aandacht van de minister te vestigen op een – wellicht ongewild – neveneffect van vermelde decreten.

Nadat de leegstandsheffing duidelijk komt vast te staan, wordt immers nogal vaak snel overgegaan tot de afbraak van de geviseerde woningen of bedrijfsruimten, en dit zonder de wettelijk verplichte slopingsvergunning. De boete die men riskeert wegens afbraak zonder vergunning is immers merkkelijk lager dan de leegstandsheffing.

Daardoor dreigt een waardevol, maar helaas nog niet beschermd patrimonium in de categorieën ruraal, ambachtelijk en industrieel archeologisch erfgoed verloren te gaan. Mocht de minister antwoorden dat de sloping slechts één mogelijke oplossing is, naast herstel of herbenutting van de helft van de oppervlakte, moet men toch vaststellen dat de facto vaak tot sloping wordt overgegaan.

In het decreet ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten is immers alleen een vrijstelling ingebouwd voor monumenten en stads- en dorpsgezichten die beschermd zijn overeenkomstig het decreet van 3 maart 1976, voor gebouwen waarvoor een ontvankelijk bevonden restauratiepremierdossier is ingediend bij de bevoegde overheid, of waarvan de bevoegde overheid heeft geattesteerd dat ze in de huidige toestand mogen bewaard blijven.

Bepaalde afdelingen van AROHM, vooral dan de afdeling Monumenten en Landschappen, zouden zich bewust zijn van het probleem. Tussen de verschillende afdelingen zou worden gezocht naar een oplossing voor deze problematiek.

Verschiedende beleidsmaatregelen zouden kunnen bijdragen tot de oplossing van dit probleem. De vraagsteller draagt enkele suggesties aan.

Zo zou het decreet op de bestrijding van de leegstand meer ruimte kunnen laten voor andere categorieën van gebouwen (ruraal, ambachtelijk en industrieel-archeologisch), die gezien hun waardevol karakter niet onmiddellijk bewoond moeten worden. Een woning komt immers in aanmerking voor heffing indien ze gedurende 1 jaar niet bewoond wordt.

Tegelijkertijd zouden, binnen of buiten de opdracht van de Stichting Vlaams Erfgoed vzw, elementen

moeten worden aangedragen om het beheer van deze waardevolle sites op één of andere manier te helpen regelen. Herbestemmingsstudies zouden daarbij een belangrijke stap in de goede richting zijn. Er zou ook kunnen worden gedacht aan een decentralisatie van de monumentenzorg.

Voor bepaalde nutsfuncties zou het hergebruik van een aantal van deze waardevolle sites ideaal zijn. Op het beleidsvlak wordt echter vaak de voorkeur gegeven aan nieuwbouw.

Graag had de vraagsteller van de minister een antwoord op volgende vragen :

1. Erkent de minister deze problematiek ?
2. Wordt er binnen de diverse afdelingen van AROHM een oplossing gezocht voor dit probleem ? In welke richting gaat de oplossing die zal worden uitgewerkt ?
3. Het is duidelijk dat de oplossing voor dit probleem zich situeert op het bevoegdheidsdomein van een aantal Vlaamse ministers respectievelijk bevoegd voor ruimtelijke ordening, huisvesting, monumentenzorg, huisvesting van administratieve diensten.

Is het niet aangewezen om terzake overleg te plegen tussen de verschillende bevoegde ministers ? Is de minister, gezien zijn centrale rol, bereid om heel binnenkort een initiatief te nemen om dit overleg op te starten, zodat de neveneffecten kunnen weggeremd worden ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De problematiek, zo verduidelijkt de minister, is hem wel degelijk bekend. Alleen is het vandaag

nog niet mogelijk de precieze omvang ervan in te schatten. Dit probleem is al gesignaleerd bij de begrotingsbesprekingen en er heeft reeds een eerste gedachtewisseling in de commissie plaats gevonden, onder meer over de toepassing van de decreten op de agrarische gebouwen. Deze gebouwen worden soms door een hoge heffing getroffen.

Binnen AROHM is er een overleg geweest tussen de afdeling Financiering Huisvesting en de afdeling Monumenten en Landschappen, op verzoek van deze laatste. Het overleg had betrekking op het decreet betreffende de heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen, waarvan de toepassing tot de bevoegdheid van Vlaams minister Leo Peeters behoort. De afdeling Stedenbouwkundige vergunningen was bij dit overleg in de eerste fase niet betrokken. Momenteel wordt de problematiek onderzocht voor het heffingsdecreet ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten. De resultaten van dit onderzoek zullen mede bepalen of een decreetswijziging al dan niet noodzakelijk is. Een eerste evaluatievergadering heeft plaats begin maart.

Het knelpunt dat de heer Marc Olivier aanhaalt, bestaat volgens de minister in beide heffingsdecreten. Net zoals dat voor andere, gemeenschappelijke knelpunten geldt, is het aangewezen een eenvormige oplossing uit te werken, voorzover dit mogelijk is.

Nadat de resultaten van het onderzoek van de inventaris bekend zullen zijn, zal binnen de administratie een overleg opgestart worden. Daarna zullen op ministerieel niveau de nodige besprekingen plaats hebben, zo besluit de minister.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 10 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het overleg met de lokale overheden en de voorlichting van de burgers bij de uitvoering van wegenwerken door het Vlaams Gewest

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller wijst er op dat burgers met de regelmaat van de klok geconfronteerd worden met de uitvoering van werken door het Vlaams Gewest, waarbij zij getroffen worden door beslissingen die boven hun hoofd werden genomen of ingrepen met verregaande gevolgen voor hun leefomgeving.

Vaak gaat het hierbij om de uitvoering van wegenwerken waarbij vragen kunnen gesteld worden over het opstellen en uitvoeren van de mobiliteitsconvenant en het overleg daarover tussen het gewest en de betrokken gemeente of stad.

De afbraak van een parkeerstrook voor circa 30 wagens ter hoogte van de Lijn 2-tramhalte op het einde van de Jan Van Rijswijcklaan te Antwerpen is daar volgens de heer Ward Beysen een significant voorbeeld van.

Aan de hand van dit concrete voorbeeld had de vraagsteller van de minister graag vernomen of de ontwerpen van zulke ingrepen voorafgaandelijk besproken worden met De Lijn enerzijds en de lokale overheid, in casu het College van Burgemeester en Schepenen, anderzijds. Worden bij de voorbereiding van dergelijke werken, met praktische gevolgen voor de omgeving, de burgers ook gehoord ?

Is in het concrete geval het verwijderen van parkeerstroken ter hoogte van haltes van het gemeenschappelijk vervoer niet in tegenstrijd met de

beleidsoptie van de Vlaamse regering om het 'Park & Ride'-systeem te stimuleren ?

De vraagsteller haalt dit concrete voorbeeld aan als exemplarisch voor een ruimere problematiek van de wegenwerken.

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

In geval van wegenwerken wordt door de administratie Wegen en Verkeer steeds voorafgaandelijk en intens een overleg gepleegd met alle partners die bij het dossier betrokken zijn. De lokale overheid organiseert de inspraak met de burger. De door de vraagsteller geciteerde werken hebben betrekking op het aanleggen van verhoogde fietspaden en het herinrichten van kruispunten op het vak Vogelzanglaan – J. De Voslei van de N177 (J. Van Rijswijcklaan) te Antwerpen. Deze werken werden eveneens vooraf besproken met de diensten van de stad Antwerpen en De Lijn.

De minister verduidelijkt dat naast de aanleg van fietspaden, deze werken een vlottere doorstroming van het openbaar vervoer beogen, in compactere kruispunten met een beïnvloeding van de verkeerslichten voor de trams.

Bij deze werken werd uit veiligheidsoverwegingen eveneens ervoor geopteerd om -volgens de informatie waarover de minister beschikt- zeven parkeerstroken, die zich in de middenberm bevonden, te elimineren. Deze niet-officiële parkeerplaatsen waren vroeger taxistandplaatsen en werden in samenspraak met de stadsdiensten en de politie verwijderd. Het verlaten van deze parkeerstroken diende immers te gebeuren door achteruit de rijbaan (het linkervak van de N177) op te rijden, waarbij de zichtbaarheid beperkt werd door beplanting in de middenberm. Deze parkeerplaatsen waren dan ook niet van het type 'Park & Ride', die een aangepaste structuur vergen.

Resumerend stelt de minister dat er dus voor deze werken een overleg geweest is met de stad Antwerpen, de politie en met De Lijn.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden

Vergadering van donderdag 12 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Jean-Marie Bogaert, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de regeling van de terugbetaling van de gemaakte studiekosten voor het Fenix-project

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Ludo Sannen licht de problematiek toe als volgt. De spreker merkt op dat er in verband met dit project reeds heel wat studiekosten zijn gemaakt. Spreker merkt op dat hij terzake reeds een schriftelijke vraag stelde op 30 mei 1997 (VI. Parl., Vragen en Antwoorden, nr. 18 van 27 juni 1997).

Spreker licht het prijskaartje van het Fenix-project toe als volgt.

Vooreerst zijn er de kosten die KS spendeerde ten belope van 240 miljoen frank betreffende het ERC-project. HWP realiseerde een verlies van 100 miljoen frank. Thans blijkt dat ook Stadium Fenix reeds kosten gemaakt heeft ten belope van 205 miljoen frank, die worden gehonoreerd door LRM.

Zonder rekening te houden met het bedrag van 1,2 miljard frank dat in Super Club is geïnvesteerd, zijn er tot op heden in het kader van het ERC- en Fenix-project 545 miljoen frank kosten gemaakt. De globale kost van deze fata morgana belooft thans 1,7 miljard frank.

Spreker benadrukt dat hieruit blijkt dat op een indecente wijze is omgegaan met het beheer van overheidsmiddelen, reconversie en het scheppen van instellingen die hiervoor de verantwoordelijkheid dienen te nemen. In het kader van het Fenix-project gaf de overheid aan de potentiële investeerders in feite de garantie dat, indien het project niet van start zou gaan, toch de studiekosten zullen worden terugbetaald.

De LRM sloot een overeenkomst af met Stadium waarin werd bepaald dat, indien het Fenix-project geen doorgang zou vinden, LRM de verbintenis aanging om aan Stadium, mits de vervulling van

een aantal overeengekomen voorwaarden, de gemaakte studiekosten terug te betalen.

De vraagsteller wenst van de minister een concreet antwoord op de volgende vragen.

1. Op wiens initiatief werd de afspraak om de studiekosten terug te betalen bij het niet doorgaan van het Fenix-project gemaakt ?

2. In welke mate waren de respectievelijk bevoegde ministers betrokken bij de opmaak van de Fenix-studiekostenovereenkomst Stadium – Fenix – LRM ?

3. Wat vindt de minister over dergelijke overeenkomst ?

4. Wat is het totale bedrag dat, nu Fenix er niet komt, moet betaald worden aan de groep Stadium – Fenix ? Gaat het hier ook over kosten, die door andere partners gemaakt zijn dan Stadium ?

5. Hoe verloopt de procedure van terugbetaling en wie beslist uiteindelijk over het definitief ten einde lopen van het project Fenix en dus het al of niet terugbetalen ?

6. Wil de minister een enquête opzetten naar de gemaakte kosten en de gevolgde procedure om de verantwoordelijkheden te leggen en besluiten te trekken over de wenselijkheid van dergelijke overeenkomsten ?

2. Antwoord van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

De minister antwoordt op de concrete vragen over de terugbetaling van de studiekosten gemaakt ter voorbereiding van het Fenix-project als volgt.

1. Op wiens initiatief werd de afspraak om de studiekosten terug te betalen, bij het niet doorgaan van het Fenix-project gemaakt ?

In december 1993 werd door de toenmalige Kempense Steenkoolmijnen met elk van de mede-investeerders in het Fenix-project een samenwerkingsovereenkomst ondertekend, met daarin opgenomen onder artikel 2.3. een clause m.b.t. de tenlasteneming van kosten voor de ontwikkeling van het Fenix-project :

'KS (Kempense Steenkoolmijnen) verbindt er zich toe om alle kosten die worden gemaakt of gedragen door de investeerder voor de realisatie van het project en die eigen zijn aan het project, met uit-

zondering van de kosten of uitgaven eigen aan de investeerder, ten laste te nemen in geval de opschortende voorwaarden vermeld onder 2.1. niet vervuld zijn of er niet aan verzaakt werd, op voorwaarde dat deze kosten voorafgaandelijk en schriftelijk werden goedgekeurd door KS'.

De opschortende voorwaarden waarvan sprake betreffen :

- de goedkeuring van het gewestplan en de wijzigingen daaraan ;
- het bekomen van de noodzakelijke vergunningen voor alle onderdelen van het project ;
- de aanleg door de overheid van een rechtstreekse wegverbinding.

(In december 1993 was de leiding van KS in handen van de heer André Deleye. Hij heeft in april 1993 bij het uitbreken van het KS-schandaal de heer Kluyt opgevolgd). In hoeverre aan de opschortende voorwaarden werd voldaan, verduidelijkt de minister als volgt.

In december 1993 heeft de Vlaamse regering ten behoeve van het project het gewestplan gewijzigd. Op 27 januari 1996 werd een tweede gewestplanwijziging goedgekeurd. In mei 1996 heeft de Vlaamse regering de tracés voor de toegangswegen definitief vastgelegd. De milieuvergunning werd door de bevoegde Vlaamse minister afgeleverd. In januari 1998 kwam dan de negatieve beslissing van het sociaal-economisch comité voor de distributie op basis waarvan de gemeente Genk de socio-economische machtiging voor het shoppinggedeelte van Fenix heeft moeten weigeren.

Als antwoord op de eerste vraag kan dus worden gesteld dat de mede-investeerders in het Fenix-project zich hebben willen indekken tegen het politieke risico en dat het initiatief van hen is uitgegaan.

2. In welke mate waren de respectieve bevoegde ministers betrokken bij de opmaak van de Fenix-studieovereenkomst Stadium-Fenix-LRM ?

De minister verklaart van LRM de bevestiging te hebben ontvangen dat er geen enkele betrokkenheid was van de respectieve bevoegde ministers.

3. De overeenkomst ?

De minister merkt op dat deze overeenkomst behoort tot de verantwoordelijkheid van de toen-

malige Kempense Steenkoolmijnen en moet geëvalueerd worden in de context van de sluiting van de mijnen en de initiatieven om investeerders aan te trekken.

Wanneer een initiatief slecht afloopt is het als buitenstaander steeds gemakkelijker ex-post bedenkingen te formuleren. Het is aannemelijk en een courante praktijk dat privé-bedrijven zich trachten in te dekken tegen politieke risico's – zoals de Export van Belgische bedrijven naar risicolanden buiten Europa via Delcredere of gespecialiseerde verzekeringsmaatschappijen. De raad van Bestuur van KS heeft toen een afweging moeten maken tussen het eventueel dragen van het politieke risico en het opzetten van een project waarin men geloofde.

De minister gaat ervan uit dat men in eer en geweten deze afweging heeft gemaakt en uiteindelijk de beslissing heeft genomen dit politieke risico te dragen. De minister meent dat het in de tijdsgeest – eind 1993 – aanvaardbaar was om aan te nemen dat het risico voor het weigeren van een socio-economische vergunning beperkt was.

4. Wat is het totale bedrag dat, nu Fenix er niet komt, moet betaald worden aan de groep Stadium Fenix ? Gaat het hier over kosten die door andere partners gemaakt zijn dan Stadium ?

Het te betalen bedrag kan pas bepaald worden nadat een claim door Stadium is neergelegd en behandeld. Dit geldt ook voor de andere partners.

5. Hoe verloopt de procedure van terugbetaling en wie beslist uiteindelijk over het definitief ten einde lopen van het project en dus het al of niet terugbetalen ?

De minister stipt aan dat het initiatief ligt bij de investeerders. In voorkomend geval kan de investeerder de terugbetaling vorderen van de voorafgaandelijk goedgekeurde kosten m.b.t. het project. Vanaf 30 september 1996 werden m.b.t. het project-onderdeel van Stadium Fenix alvast geen kosten meer aanvaard door LRM. De kosten die niet zijn goedgekeurd door LRM worden door Stadium Fenix zelf gedragen. De kosten die wel werden goedgekeurd, worden slechts terugbetaald na controle van de uitgaven.

6. Het opzetten van een onderzoek naar de gemaakte kosten en de gevolgde procedure om verantwoordelijkheden aan te duiden en besluiten te trekken over de wenselijkheid van dergelijke overeenkomsten.

Deze materie behoort tot de verantwoordelijkheid van de KS en van haar rechtsopvolger. De gewone controlemiddelen en procedures zijn hier van toepassing.

3. Replieken

De heer Ludo Sannen verklaart op bepaalde punten geen duidelijk antwoord van de minister te hebben ontvangen. Spreker betreurt dat de minister met betrekking tot bepaalde cijfers eerder vaag is gebleven.

Naar de verantwoordelijkheid toe merkt de vraagsteller dat iedere directie bij het nemen van belangrijke beslissingen hiervoor ter verantwoording kan worden geroepen door de aandeelhouders van de vennootschap. De Vlaamse regering moet van deze beslissingen een kennisgeving hebben ontvangen, zodanig dat een eerste inschatting van de risico's mogelijk was.

Voor de vraagsteller is het wenselijk dat de Vlaamse regering dit dossier grondig evalueert om hieruit lessen te trekken naar de toekomst.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden

Vergadering van donderdag 12 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Jean-Marie Bogaert, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de inzet van onderzoeksmiddelen in het bedrijfsleven

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Chris Vandenbroeke stelt vast dat vanuit Vlaanderen sinds enkele jaren extra inspanningen geleverd worden om meer financiële middelen te voorzien voor het wetenschappelijk onderzoek. Dit wordt alom erkend en gewaardeerd. Wel is het zo dat de voorziene middelen voor onderzoek en ontwikkeling in overgrote mate naar bedrijven gaan met meer dan 500 werknemers terwijl amper 20 percent naar bedrijven gaat met minder dan 100 werknemers.

Het is voor spreker op zich een bevreemdende vaststelling, wetende hoe dominant precies de KMO's in Vlaanderen zijn. Indien men zich toespitst tot vestigingen met minder dan 100 werknemers is het namelijk zo dat liefst 98 percent tot deze categorie behoort. Kleine vestigingen, met minder dan 100 werknemers, staan dan weer in voor 80 percent van het totaal.

Gegeven deze markante vaststellingen spreekt het voor zich dat het gangbaar subsidieaanbod voor onderzoek en ontwikkeling sterk ondermaats naar deze bedrijfstvorm doorstroomt en derhalve onmogelijk op een optimale manier tot effecten kan leiden.

Spreker vraagt concreet aan de Vlaamse minister-president of het niet dringend aangewezen is om de bedrijfsgerichte middeleninzet voor onderzoek en ontwikkeling met economische finaliteit beter en sterker af te stemmen dan dit tot op heden gebeurt overeenkomstig de gangbare bedrijfsstructuur in Vlaanderen.

2. Antwoord van de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangele-

gheden, Wetenschap en Technologie, over de inzet van onderzoeksmiddelen in het bedrijfsleven

De minister-president treedt de bekommernis bij van de vraagsteller en beseft terdege dat de KMO's een essentiële rol vervullen in de Vlaamse economie en dat prioritaire aandacht en zorg dient uit te gaan naar de verdere implementatie van de innovatie in de KMO's. Dit gebeurt op dit ogenblik nog onvoldoende. In deze context refereert de minister-president aan de verschillende beleidsbrieven en de enquêtes van de Stichting Technologie Vlaanderen.

Nochtans vloeit de geringe implementatie van technologie en innovatie wellicht eveneens voort uit de slechts matige participatie van deze KMO's aan activiteiten inzake wetenschappelijk onderzoek.

Ten aanzien van het IWT Vlaanderen is de minister-president voorstander van het nemen van drempelverlagende maatregelen bij de indiening van IWT-projectaanvragen door deze KMO's. Hiervoor zijn echter adequate steunformules vereist. Tevens dient er gewerkt aan een betere coördinatie tussen de leiding van deze KMO's en de medewerkers van het IWT, die niet steeds op de hoogte zijn van de werking binnen deze KMO's. Deze kleine en middelgrote ondernemingen beschikken meestal niet over een staf aan hooggeschoolde onderzoekers, die kunnen vrijgesteld worden voor het behartigen van IWT-projectaanvragen.

Cijfermatig kan echter worden vastgesteld dat het IWT-Vlaanderen terzake zeker vooruitgang heeft geboekt.

De minister-president merkt op dat de inhaalbeweging voor O & O niet uitsluitend ten goede komt aan het toegepast onderzoek in en voor de bedrijven. De jaarlijkse stijging is verdeeld over het algemeen wetenschapsbeleid en het beleidsgericht onderzoek ; het academisch onderzoek ; het onderzoek met economische finaliteit.

Wat de door de vraagsteller aangehaalde cijfers betreft inzake het KMO-aandeel verduidelijkt de Vlaamse minister-president dat dit niet slaat op alle financiële steun aan wetenschappelijk onderzoek, maar slechts op die steun die verstrekt wordt door het IWT-Vlaanderen.

Voor de minister-president moet het overheidsbeleid inzake onderzoek en ontwikkeling het spontaan gedrag van KMO's bijsturen. Uit de statistie-

ken blijkt dat in Vlaanderen de KMO's tot 200 werknemers slechts instaan voor 11,5 percent van alle uitgaven voor O & O en toch ontvangen deze KMO's 24 percent van de IWT-steun.

Bij het IWT komen de KMO's dus dubbel zo intens aan bod, dan hun spontaan gedrag zou rechtvaardigen. Sommige stellen daarom dat de KMO's teveel steun ontvangen. De minister-president treedt deze stelling niet bij, maar anderzijds tonen de cijfers aan dat het Vlaamse beleid een echte inspanning levert voor KMO's.

Sedert 1995 heeft het IWT twee nieuwe types van projecten ingevoerd, die de drempel voor KMO's lager leggen, het betreft o.m. de KMO-haalbaarheidsstudies, de KMO-innovatieprojecten.

De thans gevolgde werkwijze is op maat gesneden van de KMO's. De minister-president verduidelijkt dit als volgt.

Er is een voorbespreking zonder dat de KMO een uitgewerkt dossier moet voorleggen. Het IWT of een intermediaire organisatie (zoals een collectief centrum) begeleidt de KMO bij het invullen van de aanvraagformulieren. De KMO moet bij de aanvraag slechts een minimale hoeveelheid schriftelijke informatie voegen. De KMO-aanvrager mag

zijn project mondeling verdedigen voor een college van deskundigen die vertrouwd zijn met de KMO-problematiek en de beslissing van het IWT valt snel (binnen de twee maand). De adviseurs van het IWT begeleiden de KMO bij de uitvoering van het project.

Wat deze KMO-projecten betreft, preciseert de Vlaamse minister-president dat de slaagkans van een KMO voor dit type van projecten ongeveer 81 percent bedraagt, wat bijzonder hoog is. Men is immers voor 80 percent zeker dat een aanvraag ook wordt ingewilligd. 53 percent van de KMO-projecten worden immers ontwikkeld in KMO's met minder dan 10 werknemers. Qua rangorde naar provincie scoort West-Vlaanderen 28 percent van de KMO-projecten.

3. Repliek

De heer Chris Vandenbroeke dankt de minister-president voor het omstandige antwoord en voor de zorg en aandacht inzake technologiebeleid, die eveneens reeds tot uiting kwam bij de bespreking van de Beleidsbrief 'Vlaams Wetenschaps- en Technologiebeleid – Beleidsprioriteiten 1998'.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Vergadering van donderdag 12 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Guy Swennen, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over hulp voor Zuid-Afrikaanse doven**Mondelinge vraag van de heer Etienne De Groot tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de subsidie voor de ontwikkeling van de gebarentaal en gebarentaaltolkenopleiding in Zuid-Afrika***1. Uiteenzetting door de vraagstellers*

Mevrouw Ria Van Den Heuvel stelde via een krantenbericht vast dat de Vlaamse regering voor een periode van drie jaar een subsidie goedkeurde van 8,4 miljoen frank voor het project 'Ontwikkeling van gebarentaal en gebarentaaltolkenopleiding in de Zuid-Afrikaanse provincie Vrijstaat'.

De Vlaamse dovengemeenschap kan momenteel op zeer weinig overheidssteun rekenen. Er is geen financiële betoelaging voor gebarentaal, voor de invoering van tweetaligheid in het dovenonderwijs, voor de organisatie van gebarencursussen of voor het opstarten van een telefoonbemiddelingsdienst. Dovenverenigingen worden niet systematisch erkend en krijgen geen vaste betoelaging.

De vraagsteller heeft drie vragen voor de minister :

– kan de minister akkoord gaan met de stelling dat het wenselijk is een minister aan te duiden om de 'dovenproblematiek' te coördineren ?

– welke projecten en/of wetenschappelijk onderzoek werden of zullen in de toekomst worden ondersteund ?

– welke overheidssteun kan de dovengemeenschap in Vlaanderen op korte termijn verwachten ?

De heer Etienne De Groot stelt dat gebarentaal essentieel is om de dove mens uit zijn isolement te halen. In november 1997 keurde de Vlaamse regering een subsidie goed van 8,4 miljoen frank voor een project i.v.m. de ontwikkeling van gebarentaal en gebarentaaltolkenopleiding in Zuid-Afrika.

Ongetwijfeld een goed initiatief maar onbegrijpelijk omdat de Vlaamse dovengemeenschap al jaren tevergeefs ijvert voor enige vorm van overheidssteun.

Op dit ogenblik is er geen enkele financiële betoelaging voor het gebarentaalonderzoek, voor de invoering van tweetaligheid in het dovenonderwijs, voor de organisatie van gebarencursussen of voor het opstarten van een telefoonbemiddelingsdienst waardoor doven iedereen telefonisch zouden kunnen contacteren.

Moet men hieruit afleiden dat de Vlaamse regering een tweesporenbeleid voert t.a.v. de gebarentaal waarbij één spoor nergens naar leidt ?

De vraagsteller had van de minister willen vernemen hoe hij de beslissing verantwoordt om buitenlandse projecten rond gebarentaal te ondersteunen terwijl elke vorm van steun in eigen land uitblijft ?

2. Antwoord van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

Het verlenen van een subsidie voor de ontwikkeling van gebarentaal en gebarentaaltolkenopleiding in Zuid-Afrika behoort tot de bevoegdheid van de minister-president. De minister kan bijgevolg geen antwoord geven op de vraag hoe hij de beslissing verantwoordt om buitenlandse projecten rond gebarentaal te ondersteunen terwijl volgens de heer Etienne De Groot elke vorm van steun in eigen land uitblijft. Hij kan evenmin antwoorden op de vraag welke projecten of wetenschappelijk onderzoek in het verleden of in de toekomst zullen worden ondersteund, noch op de vraag welke de persoonlijke mening is van de minister-president over de wenselijkheid om een minister aan te duiden om de 'dovenproblematiek' te ondersteunen.

De minister is echter herhaaldelijk geconfronteerd geweest met dit thema en heeft herhaalde malen de betrokken organisaties gehoord en standpunten ingenomen betreffende de problematiek van de gebarentaal. Hij verwijst hier onder meer naar zijn slottoespraak tijdens het nationaal congres van Fevlado op 22 november 1997 in Turnhout in verband met de erkenning van gebarentaal.

Een aantal dovenorganisaties krijgen wel degelijk overheidssteun en binnen het Vlaams Fonds wordt, naast de tussenkomsten voor hulpmiddelen aan dove personen, en naast alle andere integratiebevorderende maatregelen (arbeidsbemiddeling, thuisbegeleiding, opvang en begeleiding in de residentiële en semi-residentiële sector...), door ditzelf-

de fonds sinds meerdere jaren via het centraal doventolkenbureau, rechtstreeks tussengekomen in het vergoeden van doventolkuren aan personen met een auditieve stoornis. Recent werd een besluit aan de Vlaamse regering voorgelegd waarbij het aantal doventolkuren werd verdubbeld en waarbij de vergoeding voor doventolken werd opgetrokken tot het niveau van andere personen met een handicap. Het centraal doventolkenbureau wordt gesubsidieerd door het Vlaams Fonds (4,4 miljoen per jaar). Het Vlaams Fonds heeft zich hier trouwens van bij de startfase van dit bureau zeer open opgesteld. Zo bemiddelt deze dienst ook voor tolken die voor onderwijsdoelstellingen worden ingezet.

Inzake de erkenning van gebarentaal heeft de minister reeds duidelijk gemaakt dat het wenselijk is dat voor de personen waarvoor dit de meest aangepaste benadering is gebarentaal moet ondersteund worden.

Er loopt op dit ogenblik een discussie waarbij de enen stellen dat de doventaal een element is van cultuur en de anderen de doventaal zien als een element van integratie. Volgens de minister is de gemeenschappelijkheid in de gebarentaal echter groter dan algemeen wordt aangenomen. Hiervoor is bijkomend wetenschappelijk onderzoek noodzakelijk omdat de Vlaamse gebarentaal momenteel nog niet rijp is om 'officieel' erkend te worden. Met Europese steun is onlangs een studie beëindigd die

al heel wat nieuwe inzichten biedt. De minister heeft met de betrokken organisaties afgesproken de aanvragen naar bijkomend onderzoek mee te ondersteunen.

Momenteel is er overigens reeds overleg tussen de verschillende kabinetten om een gemeenschappelijk beleid terzake af te spreken.

3. Replieken

Mevrouw Ria Van Den Heuvel stelt vast dat minister Luc Martens optreedt als coördinerend minister binnen de Vlaams Gemeenschap. Zij dringt aan dat na het paasreces, zoals reeds overeengekomen in de commissie, de integrale problematiek van doven en gehoorgestoorden in de commissie zal worden besproken. Volgens haar is de cruciale vraag niet of er een eenvormige gebarentaal is maar wel wat de tweede taal is van de doven? Is dit de gebarentaal of is dit het liplezen?

De heer Etienne De Groot dringt aan op meer belangstelling voor de gebarentaal vanwege de overheid. In het buitenland is er van overheidswege meer belangstelling voor deze problematiek. Hij verwijst hiervoor onder meer naar buitenlandse TV-stations waar veel programma's simultaan vertaald worden in gebarentaal.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin

Vergadering van donderdag 12 februari 1998

Vaste verslaggever : de heer Guy Swennen, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over een noodplan voor de opvang van daklozen bij extreem winterweer*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

De vraagsteller vindt de gezamenlijke brief van de ministers Leo Peeters en Luc Martens in verband met een noodplan voor opvang van daklozen, veenzaamden, ouderen... bij extreem winterweer een goed initiatief. Uit een eigen rondvraag in het Antwerpse blijkt echter dat niet al de overheden hierop ingegaan zijn. Zo blijkt o.m. dat het OCMW van de stad Antwerpen geen noodplan heeft. Een aantal organisaties zijn ook niet op de hoogte van het opvangplan van de gemeente noch bestaat er een communicatie met de betrokkenen.

Graag had de vraagsteller vernomen of de minister weet welke gemeenten een noodplan opstelden en waaruit dit bestaat ? Is het noodplan voldoende en wat is de stand van zaken van de projectgroep op Vlaams niveau ?

2. Antwoord van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

De gemeenschappelijke brief van minister Leo Peeters en Luc Martens werd op ruime schaal verspreid. Gelijkzeitig met het versturen van deze brief werd de projectgroep geïnstalleerd. Deze projectgroep heeft als opdracht vanuit de praktijk te komen tot een selectie van goede ervaringen die zouden kunnen worden gebruikt voor de verspreiding van praktijkvoorbeelden. Er bestaat geen lijst

van gemeenten die beschikken over een noodplan. De minister verbindt er zich toe bij een eerstvolgende gelegenheid hierover bij de gemeenten een rondvraag te doen. In de meeste gemeenten bestond er reeds aandacht voor deze problematiek. De meeste gemeenten hadden al of hebben nu een dergelijk plan, zij het soms in een summier vorm. De meeste plannen bevatten twee luiken. Enerzijds is er een preventief luik waarin gelet wordt op bijv. het nazicht van waterleidingen, aandacht voor brandstof en voedsel, controle over de isolatie van de woning... Anderzijds is er het verzorgende luik waarin gezorgd wordt voor warme maaltijden, een boodschappenregeling voor minder mobiele personen, opvang en onthaal door inschakeling van andere diensten zoals de dienstencentra en RVT...

In het arrondissement Antwerpen is er het crisisinformatienetwerk waar 26 OCMW's lid van zijn. Zij organiseren 7 dagen op 7 een 24 uren-permanentie en er zijn voorzieningen voor opvang, onthaal maaltijden, dringend vervoer... In 1997 werden er vijfhonderd noodovernachtingen georganiseerd.

Wat de stad Antwerpen betreft, beschikt de minister slechts over summier gegevens. Het OCMW-Antwerpen heeft geen noodplan. Er is wel voorzien in de opvang van daklozen in de Biekorf en in de Vinkenstraat. Het daklozenactiecomité zou niet tevreden over de werking van de Biekorf, omdat deze niet laagdrempelig genoeg is. De minister verbindt er zich toe, zodra hij bijkomende gegevens heeft over de stad Antwerpen, hij deze schriftelijk aan de vraagsteller zal bezorgen.

3. Repliek

De vraagsteller is van oordeel dat er geen probleem is in de stad Antwerpen wat het aantal bedden betreft. De noodopvang moet echter niet alleen voor daklozen georganiseerd worden. Zij hoopt dat er bij de stad Antwerpen en de grotere steden wordt aangedrongen om toch volledige noodscenario's uit te werken.

– *Het incident is gesloten.*